د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل ، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړي دښتي ،پراخي کروندې شنې اود سپینو غوټیو څخه ډکي وني ، ښایسته او له خونده ډکي ښکاریدې،هر پلو د مرغیو اوازونه اوریدل کیدل چي تا به ویل کاشکي تل داسي موسم وای.

زه به چي ماپښین له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کي ګرځېدم او د کایناتو څه به مي خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حیران تللی وم. یوه ورځ ماښام ډیر ناوخته وو چي کورته راغلم، ګورم چي د کور ومخ ته یو موټر ولاړ دی. ورته ومي کتل چي زموږ ګاونډی شیرګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام علیک کړ، وروسته مي پوښتنه ځني وکړه چي خیر خو دئ ؟

شیرګل راته وویل :

مور کی مي ناروغه ده اوس یې ډاکټر ته بیایم .

ما ورته وویل:

ولي څه په وسول، ډیره خوبه نه وي په تکلیف ؟

شیر ګل راته وویل:

مخکي هم یوڅه مریضه وه ، خونن یوه حمله ورباندي راغله،بیسده سوه او سخته تبه یې و سوه .

ما ورته وویل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژرسه چي ډاکټر ته یې بوزو.

شېرګل راته وویل :

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تکليفه وم .

زه ورته ټينګ سوم چي يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېر ګل مور کې مو،چي ما به ورته شين خالې خاله ويل په موټر کي سپره کړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاکتر شين خالې خاله معاينه کړه دوا يې ور کړه او مونږ.ته يې وويل چي دومره مريضي يې نه ده يوڅه کمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي کولای سی چي کورته يې بير ته بوزی ،مونږ هم شين خالې خاله له شفاخاني څه بيرته کورته راوسته، په لاره کي شين خالې خاله راته وويل:

زويه ته ناحقه راسره په تکليف سوې؟

ما ورته وويل:

چي بيخي نه يم په تکليف سوی،ته خومي خپله خاله يې ولي داسي راته وايې.

شين خالې خاله هم دعا راته وکړه چي خدای دي کاميابه لره ، دوی خپل کور ته ولاړل زه هم خپل کورته راغلم کور ته چي راغلم مور مي پوښتنه راڅخه وکړه:

څو مره ډېر وځنډې دې چيري تللی وې ؟

ما ورته وويل:

شين خالې خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللی وم،ځکه راباندي ناوخته سو.

ماته مي مور بيا وويل:

ولي څه په سوي وه؟

ماورته وويل:

دتشويش خبره نه ده ،ډاکتر ورته وويل چي يوازي کمزورې سوې ده ،نوره کمه خبره نه وه، کيدای سي چي سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چاى مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بيده سوم سهار وختي راكښېنستم،ترلمانځه وروسته د شير ګل كورته راغلم او شين خالۍ خاله هم راغله ،ماته يې وويل:

چي زويه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وويل :

ښه سو چي جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چي شين خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي كه يا،چي ته مي جوړه وليدې خوشحاله سوم.

شين خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه يې ويل:

خداى دي د يو ښه كوزدې خاوند كړه چي زما دي پوښتنه وكړه ،مابنام هم راسره په تكليف سوې كور دي ودان . ماته چي شين خالۍ خاله دكوزدى نوم رواخيستى، نو د كوزدې نوم ډير ښه خوند راكى، او په زړه كي مي وويل :

چي كاشكي د كوزدې خاوند سوى واى، نو د شيرګل سره مي د سهار چاى هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

كورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي يې بايد چي دكوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصميم ونيوى چي بايد كوزده وكړم .نو د ځوانۍ زړه دې چي هر څوک راته وايي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ويل چي داغه به زه كوم ، اخير ته مي د نظرجان اكا لور په دې خاطر چي د هغې صفتونه ترنورو ډېر كيدل او ډښايست ساري يې نه وو انتخاب كړه ،ما ويل كه يې را كوله نوله دې سره به واده كوم . اوس نو په دې چورتو كي غرق يم چي خپل كور خو نه سې ويلاى چي د نظر بابا لور به راته كوى ، يا زه هغه نجلۍ كوم ځكه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جاېز نه ګڼل چي ورته و وايم،حيران وم چي څه به کوم تر څو مي دا فيصله له ځان سره وکړه چي شرم به شاته کوم اول به شين خالۍ خاله ته وايم که يې همکاري راسره وکړه خوبيخي به ښه وي ، خير په ډير کم جرت سره د شين خالۍ خاله کورته ورغلم هغې ته مي وويل:

چي خاله زه يوه خبره درته کوم خو چي خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا يې.

شين خالۍ خاله راته وويل:

چي دا څنګه پټه خبره ده چي شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟

ما ورته وويل :

چي هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډيره مخصوصه خبره ده .

شين خالۍ خاله راته وويل:

صحيح ده راته و وايه چي هره خبره وي زه يې منم اوهيچاته نه وايم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بيامي د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چي هغه مي خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ويلای ،حيران يم چي څه وکړم خو ته به په دغه کار کي مرسته راسره کوې.

شين خالۍ خاله راته وويل:

ښه دا خبره ده ،داسي و وايه چي مين سوی يې؟

ما چي ويل څه به راته وايې دا خو ډير اسانه کاردی ،اوس ته راته و وايه په مرکه ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وويل:

چي هو ورسه چي دوی څه درته وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول يې لور و وينم وروسته به مرکه ورته وکړو، کیدای سي تاته چا ویلي وي خوښایسته نه وي .

ما ورته وویل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه اوکار دي ،خو دومره درته وایم که دي دا کار سرته ورسوی ډېره غټه شریني به درکړم .

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي يې ستا څه شریني واخلم .

ما ورته وویل:

چي که داسي وي نو بیا بیخي ښه ده .

شین خالۍ خاله راته وویل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښین ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ماته پرېږده،زما سره ته ډېر سترۍ سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستاپه کار کي ځان سترۍ کوم .

نو مي شین خالۍ خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډېر دربېدی چي څنګه به سي دا کار به سره ورسيږي که یا، بس توکل په خدای مي وویل چي خدای خو مهربانه دی ګوندي سره ورسېږي، خیر دا دی سبا سو ورغلم د شین خالۍ خاله کورته . شیرګل له کوره را ووتی او راته و يې ویل:

په خیر راسې راځه کورته ولي ولاړ يې ؟

ما ورته وویل :

چي ستامورکۍ مي په کار ده .

شیرګل خپلې مورته ور بږغ کړل او ما ته يې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځمه يو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شيرګل ته مي رخصت ورکړ شين خالۍ خاله هم راغله او راته و يې وويل:

چي زويه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډيره ښايسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډير ژر به ستا سي. دا خبره چي يې را ته وکړه ډير خوشاله سوم ما ورته وويل:

څه دي وکړه حال راکه.

شين خالۍ خاله راته وويل:

چي زه پرون ماپښين دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي يوه ښايسته نجلۍ وليده او ورته ومي ويل زه له يوه ليري ځايه راغلې يم ډيره ستړې سوې يم، که دي يو ګيلاس يخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته يې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه ځني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟ نو دې راته وويل :

چي يانن زه يواځي يم او مور مي يوځای تللې ده کيدای سي وروسته راسي .

ما ورته وويل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وويل:

چي يا په کور کي يوه زه يم،يو مي پلار دی او يوه مي مور ده .

ما ورته وويل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وويل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسيږو .

ما ورته وويل :

کولای سم له تا يو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وويل:
ولې نه سل پوښـتـنـې خو وکړه .
ما ورته وويل:
نوم دې څه شي دی؟
دې راته وويل :
زرغونه.
ما چې د شين خالۍ خاله له خولې دا نوم وا ورېدي و لړزېدم چې نوم يې لا ښايسته دی دا به څومره ښايسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وويل:
ښه نور.
شين خالۍ خاله راته ويل ته لکه چې اوس لاپه چورته کې ډوب سوې .
ما ورته وويل:
يا ته کيسه کوه تاته مې غوږ نيولی.
شين خالی خاله وويل :
بيا مې پوښتنه څني وکړه ښه زرغونې جانې واده دې کړی دی که يا ؟
زرغونې وويل :
واده! تراوسه مې کوزده لاهم نه ده سوې .
ما ورته وويل :
ولې يې نه کوې ؟
زرغونې وويل:
وبه يې کړم تر اوسه خومې عمر هم لږدی او بل داسې زماپه خوښه څوک هم نه دی راته پيدا سوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

که پيدا سو بيا خو به يې کوې؟

زرغونې وويل :

ولې نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چې زماپه زړه وي بياخويي بيخي کوم .

ما ورته وويل :

که داسې وي نو زه راغلې په همدې خاطر يم ته مې ور وښودې او ستاسو کور،چې ډيره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره يې زړه دی چې دوستي وکړي .

زرغونې راته وويل:

خاله داڅنګه کيسې کوې زه خودرڅه شرميږم هم،خيردا چې ته وايې نو هغه څنګه ځوان دی او کمال لري نې لري؟

ما ورته وويل:

ډير ښايسته ځوان دی دومره ښايسته چې تر تا ډير ښايسته، کاريګرهم دی او دښه کمال خاوند هم چې ته وائي هغه خوی پکښې کې دی ،چې ستا هرکمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نوته څه غواړې.

زرغونې وويل:

که داسې وي څنګه به هغه ووينم .

زه ورته حيرانه سوم او پوښتنه مې ځنې وکړه چې ورسره ليدلای سې؟

زرغونې وويل :

چې وو ولې نسم ورسره ليدلی ته دومره حيرانه ولې شوې .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چي له هغه سره ووينې .

زرغونې وويل:

ولي نه د يو ساعت لپاره خو اجازه راکوي يو بهانه نه يو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووينم.

ما ورته وويل:

چي دا خو بيخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چي هغه څه وايي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .

زرغونې وويل :

دومره ډير وخت تيروې،يوڅه خوژر راسه .

ما ورته وويل :

زه کوښښ کوم چي ډيرژر راسمه کنې سبا خوبيخي راځمه.

نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وايې ورسره وينې ، نه ويني څه ورسره کوې .

ما ته چي کله شين خالۍ خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورتهومي ويل چي ولي نه ورسره وينم چيري به ورسره ووينم، تر څو زوړ ميدان مي په نظر کي راغی، چي په زاړه ميدان کي به سره ووينو ځکه زوړميدان مشهوره ميدان وو اوهرچا پېژندی هلته هيڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.

شين خالۍ خاله راته وويل:

هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښيم چي هلته راسي .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښیه صحي وخت دی ، شین خالۍ خاله وویل:

بیخي صحي ده زه هم همداسي ورته وایم.لکه چي کارمي درته سم کی زویه.

ما ورته وویل:

ډیره مننه زه دي وګټلم زما څومره وار ورته خطا وو، تا څومره اسانه کی ستاشریني پرماپور ده.

شین خالۍ خاله راته وویل:

دا خو بـیخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شین خالۍ خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځیګر وو چي کور ته راغلم،او شین خالۍ خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

ستړې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو یې و پوهولم چي هغه کار سر ته ورسیدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډېر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خیر شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره یو کال ،په هیڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وایې ، دابه نه ورته وایې زر رقمه پلان جوړ کړم بیرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بیا هم په هیڅ رقم شپه نه تیریږي، شپه نه وه یو کال و چي تیر سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه میدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی یوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په یوه شنه چادري کي مي یوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډېر خوشحاله سوم ما له ځان سره وویل که وه داغه به وي. رښتیا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږدیدم لکه د ملاریا تبي چي نیولی وم،بیخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي لیدلې هم نه وه مګر ډیر رېږدېدم کله چي ښه را نیږدې سوه او زما له څنګه سره ودریده نو لږ مي ریږدیدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما یې سلام علیک کړ او ورته و مي وویل:

په خیر راغلې ؟

زرغونې وویل:

خیر دی په نصیب سه په خیر راغلم .

ما ورته وویل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وویل:

بهانه پرېږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وویل:

ښه سو چي راغلې نو بوغره دي له مخه نه ایسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وویل :

څومره بې صبره یې دا دی اوس به یې ایسته کړم چي ته خوشاله سې .

زرغونې چي له مخه بوغره لیري کړه ما یې چي مخ ته وکتل،داسي مخ یې وه لکه تازه چي غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښایست الله(ج)ورکړی وو،چي زه یې د مخ جلوې ته حیران تللی وم چي څومره ښایسته ده او کوم چا چي ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډیره ښایسته ده ، زه ده دې دښایست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،يا کوم ښايسته تصوير ته چي ګورم ،زه لا د دې ښايست ته حيران وم، چي زرغونې راته وويل:
که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه ليدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟
ما ورته وويل:
چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دينه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په درياب کي غرق کړم، او ته وايې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي ليدلو باندي چي ته يې ويني څنګه حال مي دی ته ميويني ښه دي که بد ؟
زرغونې وويل:
بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .
ما ورته وويل :
ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوريدلی وو چي ترتا ښايسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښايسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنيا کي نسته.
زرغونې وويل:
مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنيا کي نسته، او ته وايې چي ښايسته يم.
ما ورته وويل:
داسي مه وايه اخير زما په خاطر خو مه وايه،څه درته و وايم د ميني او محبت خبري وې چي نه خلاصيدې ډير وخت مو په خبرو تير کې، اخير ته زرغونې وويل:
زه اوس ځمه ډير ناوخته سو سبا به بيا همدلته سره وينو .
ما ورته وويل: دومره ژر ځې يو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډير وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوگره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې . ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هير دي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دی نه مي هيريږي بېربړه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کورته راغلم، چي هرشي ته گورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په سترگو سترگو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړی نه دی او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونه ووينم چي لږ کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکی او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راڅخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورگرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوی هم نه وم، سلام يې روا چوی او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس سترې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوی دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالۍ نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړې . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چي څوک نسته چي میلمه کوې مي که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چي وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چي دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چي زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډیر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چي ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډیر وارخطا سوم چي دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چی هر څه راته وایې پر دواړو ستر ګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډیر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ویلې دي چي زه له تا سره مینه لرم او دوی هم ما ته د خپلي میني اجازه راکړې ده . او بل زه درسره یم ستا ولي وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وویل: چي ته دومره ټینګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وویل:

ولي داسي وایې خدای دې مه وژنه، زه درسره یم هر څه سم دي،دهیچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دي انتظار کومه، اوهلته به ډیري خبري وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چي زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چي یې هم ورسره وړی،ترهغو مي ورته کتل ترڅو چي له سترګو مي پناه سوه، او بیازه هم کورته راغلم ؛حیران تللی وم چي څنګه مور او پلار یې دي هغوی هیڅ نه ورته واي او د دې زړه څومره غټ دی یوه هفته نه کیږي چي سره شناخته سوي یو او بیا مي میلمه کوي،خیر دا ټولي خبري مي پرېښودې او ومي ویل :

که هر څه پېښیږي پیښ دي سي زماد زرغونې د سترګو له خاطره قبول دي، خیر دی که ورباندي بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پر ته له دېنه خو نور ژوند هیڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مي رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته یې ور ورسېدم د کور دروازه مي سوکه ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و یې ویل: راځه زویه ولي ولاړ یې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام علیک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جاني میلمه یې ؟

ما ورته وویل:

چي بلې هو هغه زه یم زما په زړه نو یو الله خبر و چي څومره وارخطا وم او څومره په وارخطایي مي ځواب ورکوی ،خو ولاړلو په یو خونه کي کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله ستړې مسې یې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چي یواځي زرغونه په ما پوهیده،مور او پلار یې نه دي راپوهیدلي ، زرغونې راته وویل:

یخي اوبه درته راوړم .

ما ورته وویل:

هو رایې وړه.

زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مي وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما یې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شیان چي خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وویل :

چي زویه موږ خوبیدیږو ته به هم بیده سې که چیري یواځي بېرېږي نو زه به درسره پرېوزم ؟

ما ورته وویل:

یا زه یواځي نه بېرېږم همیشه یواځي بدېږم ،تاسو بیغمه بیده سی .نو ټولوته مي اجازه ورکړه او زه هم په ځای کي بیده سوم ،له ځان سره دا چورت راولویدی چي نه یې پلار وزرغونې ته څه وویل نه یې مور ورته وویل څنګه خلک دي څنګه رواج یې دی، حیران تللی ومه ماویل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوریم چي دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مي ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کي ومه چي خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما ورباندي ږغ کړل څوک یې ؟

زرغونې وويل:

بېرېږه مه زه یم،تاخو ویل چي زه نه بېرېږمه .

ما ورته وويل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قیامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مینه مه بدنامه وه .

زرغونې وويل:

بېغمه اوسه هیڅ نه کیږي هغوی دواړه بیده سول او زه ځني راووتلمه .

ما ډیري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټینګ یې په غیږ کي ونیولم زه چي یې په غیږ کې ونیولم وریښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وويل:

څه کوې ؟ خوب وینې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وويل:

یاخوب نه وینم ،تا وینم یواځي تا،ته چي مي له څنګه سره یې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . بېرېږه مه زما زړه یې ، زه درسره یم ، اوس به تا ما ته دلاسایي راکوله چي نارینه یې او نارینه خو له هیڅ شي څخه نه بیریږي، ته څومره بې زړه یې او بې زړه انسان کله مینه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري و کړلې لږ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتیا هم دابځه ده نه بېرېږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غیږ کي ټینګه کړه او ورته ومي ویل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مینه نسي کولای،له دینه وروسته به زه له هیڅ څخه ډار و نه کړم؛ تر ډیره وخته پوري مي په غېږ کي نیولې وه وروسته مي له غیږي لیري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماورته وویل:

چي پلار او مور دې څه نومیږي؟

زرغونې راته وویل:

پلار جان مي نظر جان نومیږي،اومور مي مورنومیږي.

ماورته وویل:

ولي دي د مورنوم نه راښې.

زرغونې وویل:

چي دهغې نوم نه درښیم،ځکه دمور نوم یې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بیا پوښتنه نه ده ځني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي یي . زرغونې راته وویل:

په یوه شرط ځمه که یې راسره منې ځمه کنې تر سهار به درسره یم.

ماورته وویل:

ستا هر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بیا به سهارراته و وایې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهارېې بیا نسم درته ویلای اوس درته وایم او اوس به یې
اورې .
ما هم ورته وویل:
و وایه هرڅه چي راته وایي زماقبول دي .
زرغونې وویل:
شرط دا دی چي سبا به هم راځې بیا مي میلمه یې.
ما ورته وویل:
پلار به دي پوه سي چي دا ولي هر ورځ راځي له هغوی څخه
بد کار دی ،یو څو عمروروسته به راسمه .
زرغونې وویل:
هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسولیت یې زما.
ما هم ورسره ومنله ،چي ته وایې نو بیا راځم ،ما خو له خدایه
غوښتل چي راسم نو مي زرغونه په زور له خوني را و ایستله او زه بیده
سوم .
سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې
خوبه ومه وروسته بیا دزرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته یې وویل:
زویه سهار دي په خیر ،ماښام به دي خوب کړی وي که یا ؟
ما ورته وویل:
چي ډېر ښه خوب مي کړی وو بیخي لمونځ راڅخه قضا سو .
نظرجان اکا وویل:
که دي خوب کړی نو ښه به یې خبري مو ډېري سره وکړې
ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره یو ځای
وڅښلې،تر ډېره وخته پوري هلته وم بیا مي له ټولو څخه اجازه را
واخیسته چي زه ځمه خدای په اماني مي له ټولو سره وکړه او له کوره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په څېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه یې ډیر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څیر یواځي بیده سوم او ټوله راڅخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډیر دلاوره وم ور ولاړسومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډیر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای(ج)مودي نه سره جلاکوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای (ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډیري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه یې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بيا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پر ته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولاي دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالۍ د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي مورږ واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای مورږ به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم درکولای.

ما ورته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تاته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زرغونې هغه نه وي خوښ نو بيا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زرغونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زرغونه دبل چاسي ، خير ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګونډي زما پر حال يې زړه وسوځي او زرغونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پيسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه يه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه يې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ يم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډير مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وويل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وايي که يې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تيرسم ، اخير ته يې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخيستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بيخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خيستی،بيخي له ژونده بيزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تيرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بيده سول او زه په خپل ځای کې پرېوتلم ډير فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کيسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زرغونه نه راکوله، زه به بياڅه کوم څه حال به مي وي ليونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بيا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خير دی خدای(ج) خو هميشه د ميئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زرغونه هم راغله راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه یې ؟
ما ورته وویل:
ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پرېږدي، تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کي نه دي ویلې، هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟
زرغونې راته وویل:
چي زه له تاپر ته له هیچا سره واده نه کوم ،نه مي ستاپر ته بل څوک په کار دي، زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ور کوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.
ماورته وویل:
دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زمانسوې بیا څه کوې ؟
زرغونې وویل:
که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.
ما ورته وویل:
درواغ خوبه نه راته وایې ؟
زرغونې وویل:
بیا به هغه ساعت سره ګورو او خبر به سې.
ما ورته وویل:
تاد دې کیسې په باره کي ولي اول نه راته ویل.
زرغونې وویل:
ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکر کوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راځخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډېر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چي وي تا د ځان کوم،ته زما يې زما لپاره وې او زما به سې .

زرغونه خوشاله سوه او سوکه موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چي ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګرتیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای .

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چي هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چي دا شپه مو هم په دغو خبرو باندي تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډیره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کي ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کي وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چي هغه نفر مي پیدا کړی کوم چي نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کي ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کي، وروسته مي ورته وویل:

چي دوکاندار په تاسو کي څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جګ ځوان را ولاړ سو راته و يې ويل:

خيرت خوبه وي ؟ زه دوکانداريم څه دي ويل .

ما ورته وويل:

ډير مهم شی مي په کار دی ،خو په دوکان کي درسره نسته.

احمد راته وويل:

چي دا څنګه مهم شی دی چي په دوکان کي نسته ،چي زما په دوکان کي نه وي نو له يو بل ځای به يې درته راوړم .

ما ورته وويل:

په دوکانو کي هغه شي نه پيدا کيږي .

هغه راته وويل:

زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص کړه .

ماو رته وويل:

ته را يوګوښې ته سه نو به درته وايم.

احمد هم راسره ومنله او له دوکانه راکښته سو انډيوالانو يې وويل کچيري ډيرضروري کار وي نوموږ به له دوکانه ولاړسو.

ماورته وويل:

نه ديو څو دقيقو لپاره مي يواځې د احمد سره کاردی،موږ دواړه له دوکانه راګوښې ته سولو او يو غلی ځای کښېنستو ، لومړی ما ځان ورته معرفي کی، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي کي او هم يې انډيوالان ،چي انډيوالان ترخپلو وروڼو څخه هم راتير دي، دغه زما دوکان دی بوره،پلمپټ او نور دغسي شيان پکښي خرڅوم .

ما ورته وويل:

ډير ښه زه د يو کار لپاره راغلی يم، ستا نه په ډير عجز يو شی غواړم .خدای دي وکړي چي را يې کړې ډير زيات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه څخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نیسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډیر ارزښت لري.

احمد وویل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وایه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به یې قربان کړم .چي ته پرته له هغه څه هیڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کیسه مي ورته وکړه چي ما مینه ورسره کړې ده اوس یې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مینه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه لیدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته یې نه راکوي او پرمابانديي ئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نیکي ومنم .

کله چي ما دا کیسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وویل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي گیر راغلی یې، زه خو پکښي گیر ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وویل:

څنگه دام څنگه کیسه ده زما ستا په خبرو سر خلاص نسو .

احمد راته وویل:

چي زه ټوله کیسه درته کوم ته به غوږ راته نیسې، کله چي مي کیسه درته خلاصه کړه بیا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کیسه نه وي خلاصه کړې یوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي و کړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلار مي سپينږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کيږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهيسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځي تر اوسه مي بيا خوشاله ورځ نه ده ليدلې، يوه ورځ ماپښين تقريباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جيب ته يې لاس کی چي دسودا پيسې راکړي ،چي ګوري پېسې ئې په جيب کي نسته ،نو راته و يې ويل چي پيسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هيري سولې ما چي دا ده سپيني ږيري ته وکتل نومي ورته وويل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وويل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بيا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته يادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وويل:

چي پرون هيچا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښايسته ځوان راباندي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پيسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پيسې ځني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وويل:

نن ماښام ته مي ميلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چې پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چې چاته پور ورنکړي کله یې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګاه ګاه کریاب ګاه دریاب ،دا خو ډیر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډیر راته ټینګ سو چې په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډیر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا څنګه پرېږدې ،نو مې د نظرجان اکا سره وعده وکړه چې درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مي ویل چې دا رښتیا ده چې سپن بږیری لکه کوچنیان داسي وي چې ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن یې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چې ورسره ولاړسم.

ترڅو چې ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مي دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه یې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته رواړلې چای مي وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چې تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چې دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چې دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چې کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چې زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چې تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چي توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راشخه وکړه چي زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ورکولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چي احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چي بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځي پرې ښودو ،په رښتيا چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر جان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور یې ما ته یواځې راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هیڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راڅخه کوي او خبروته مي مجبور وي خو زه بیا هم څه نه سم ورته ویلای بیا یې راته وویل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وویل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بیده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وویل:

ځای در واچوم .

ما ورته وویل:

وو که ځاي را واچوې نوډ یربه ښه سي .

زرغونې وویل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما درته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بیخي خوب ته نه پرېږدمه اوما خو خوب ته نه یې را غوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه یې پرېښودم اخیر ته یې زما لاس په لاس کې ونیوی زه یوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخیر زه هم یو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډیري خبري مو وکړې اخیر ته یې راته وویل:

چي پلار مي ویله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدایه همېشه دغه سوال کوی چي یو سخي سړی مي په نصیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سیوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنیا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده که یا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډیر حیران سوم او ډیر ځني وبېرېدمه چي دا خو یوه نجلۍ نه ده بلکي یوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ څخه هم بیریږي او شرمیږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وویل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي څه واي.

زرغونې وویل:

ته به کور مشوره کوې بیا به راته وایې څومره ډیر وخت به تیر سي.

دا یې راته وویل او نوره هم رانږدې سوه بیخي سره څنګ پر څنګ سولو، کله چي مي څنګ ته راغله ما یې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتلیدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښایست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او یوخمار حالت راباندي راغی.تر ډیره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند یې خالي دا لیدو راکړ چي زه یې د مخ و شغلو ته حیران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وویل:

خوب درغلی؟

ماورته وویل:

یا خوب اوس نه راځي،ته چي مي ولیدې خوب هم راڅخه وتښتیدی.

زرغونې وویل:

ځایونه به واچوم او په ځایو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:
ته هم دلته زماسره بيدېږې؟
زرغونې وويل:
ولي کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بيدېږمه او هغه هم ستا له څنگ سره.
ما ورته وويل:
ولاړه سه پلار او مور به دي درته انتظار وي او ستا په فکر کي به وي ته نو يوائې څه راسره کوې مايوائې پرېږده زه نه بېرېږمه.
زرغونې وويل:
خيردی ته راسره يې دوی هم هيڅ فکر نه کوي اوزه تايوائې کله پرېښودلای سم ته يوائې بېرېږې زه درباندي پوهېږم.
ما هم ورته وويل:
نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځايونه څنگ پر څنگ واچول ، زه پر خپل ځای بيده کيدمه ،زرغونه له خپله ځايه راغله او زما په ځای راسره ننوته.
او راته و يې ويل:
ماخو بيده کيدو ته نه يې راغوښتی.
ما ورته وويل:
نو د څه لپاره دي راغوښتی يمه زما څخه ليري سه او پر خپل ځای دي پرېوزه .
زرغونې وويل:
زما او ستا نو څه فرق سته دواړه سره يو يو دايې راته وويل او په ساتيريو يې شروع وکړه . ما هڅه کوله چي مخنيوي يې وکړمه خونه يې پرېښودمه ،ترڅو چي زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيرى ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيرى ورسره شروع کړى دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دى ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخيرمي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چاى تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواڅخه نظرجان اکا راغی نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوى .نظرجان اکا وويل ښه دى چي خوب دي کړى دى، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ى راوړلې، چاى مي هم له دوى سره وچښلې او رخصت مي څني وغوښت چي زه ځمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکی او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راته ووايي چي ستا خوښه ده. خو نظرجان اکا راته ټينګ سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګېږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېنستم ،دوکانداري مي شروع کړه د څاښت خوا وه چي انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځاى سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چي ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښي او دا متل دی چي خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چي د زړه حال هغه چاته واياست چي هغوی يې تاسو ته واي،ما چي و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چي ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خدای درباندي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چي يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چي واده به هم راسره کوي ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وويل چي ولي يې نه کوې که دي خوښه سوې وي،هسي باندي بسم الله کړه، ته هم ځوان يې تر څو به واده نکوې، ټولو سو که وخندله او و يې ويل: ياره ته خو يوڅو ميلمستياوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډيري مزداره وي .

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مي کړه چي ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او ميلمستياوي به ورسره و خورم بيا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چي کله به سبا شپه سي چي زه يې کورته ورسمه .خير سبا شپه هم را ورسيده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخويې دا وار راته معلوم وو يواځې ور روان وم،هلته چي ور و رسېدم دروازه مي ورو ټکوله، چي د نظرجان اکا برغ مي واوريدی.چي راته وايي:

احمد جان يې؟

ما ورته وويل:

وو احمد يمه.

نويې دروازه راته خلاصه کړه ، ستړې مسې موسره وکړه او د کورخوني ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چي تيره شپه مي هم پکښي تيره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تيره شپه نه وه راغلې ،هغې هم ستړې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خوني کي سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وويل:

چي زما دا خيال و چي ته به را نه سې ځکه ډير ناوخته سو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وويل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ يې نوډير ښه.

ما ورته وويل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وويل:

صحيح ده نو لاس يې د زرغونې د مور خواته ونيولوی او و يې ويل دا زما کورداري ده او د زرغونې مور ده ،تيره شپه دوروركره ميلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی يې .

ما ورته وويل:

ډير ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زويه کاميابه اوسې ستاجوړه خو هيڅ ځاي نسته ته دومره ښه سړی يې چي بل نه جوړيږي.

ما هم مننه ځنې وکړه اور ورته و مي ويل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعريف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنګار کړی وو چي توبه ښايسته کالي يې اغوستي وه، برغ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ويل چي سره يوائې شو بيا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سينګار کړی دی ،خير دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره برغېږم او څه جانداري هم راڅخه کيږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه يوائې پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تیري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري یې دواړه رخصت راځخه و غوښتي چي موږ بیدیږو.
ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چي توبه دستي مي زرغونې ته وربږغ کړل چي څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږڅه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومېږې ناروغه یې که کوم بله خبره ده ؟
زرغونې وویل:
چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ویلو یې موسکی سوه چي خیر هیڅ خبره نه ده پرېږده یې.
زه یو څه په تشویش کي سوم او ورته و مي ویل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کیدای سي چي کومک درسره وکړم .
زرغونې وویل:
زما پر پلار باندي د یو چا پینځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاً یې موږ نه ورته لرو او هغه یې غواړي ،وایي که په زور وي که په رضا ماته به خپلې پیسې را کوی،موږ ټول یې ډیر پرېشانه کړي یو چه له کمه یې ورته پیدا کړو .
ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ویل:
دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو یمه زه یې ورکومه دا خو دومره پیسې نه دي ،پیسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه یې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به یې ورکړمه .
زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچې ته ورکړی نو ستا کاروبار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چې ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چې ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چې ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چې دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کار کي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو څو عمر وروسته ! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېـږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوڅو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چې دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پیسې کومي چي پر تا باندي دي هغه به در کړم،ماته زرغونې ټوله کیسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري یې بیا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پیسې ور برابري کړې وې پیسې مي د انډیوالانو په مخ کي ور کړې او د چایو ست مي ورته وکئ، خو چای یې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړی، انډیوالانو مي ویل چي څومره ډیري پیسې دي ور کړې دومره ډیري پیسې یې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډیري پیسې دي ور کړې .

ما ورته وویل:

د یوچا پر باندي وې له دوی سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بیرته یې راکوي .

انډیوالان مي نور څه ونه ویل،بیرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ویلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پینځمه ورځ مي د ځان سره وویل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي یو، تر ماځیګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته یې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، ستړې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور یې هم راغله هغوی هم ستړې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حیران ومه چي نن بیا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سوکه راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال ځومره په زړه سخت يې ،له ما څه خوابدي يې کچيري ما کومه خطا يا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مي د ميني دی هغه هم له تا سره اوس يې له تانه زده کوم او ته به ماته مينه را زده کوې .

زه وار خطا سومه چي مور او پلار يې وانه وري ما ورته وويل:

وروسته به ږغيږو اوس خودوی دي .

زرغونې په زوره وويل:

دوی دي وي زه خو له تا سره مينه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مينه نه کوې نو ځکه بېرېږي.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشينی څخه مي سر سره وګرځېدې؛ او ورته مي ويل:

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره ميلمانه راغلي وه له هغوی سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خدای(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدی يم، زه له هغو ميلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنګه يواځي پرې ايښي وای، يا ته راته و وايه،ايا زه ملامت يم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وويل:

ښه چي داسي کيسه ده نو بيا نه يې ملامت رښتيا هم ميلمه د خدای(ج) دوست وي او ميلمانه خو هغه څوک کوي چي د خدای(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپينه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکی سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کيدل وليدل دومره خوند يې راکی چي خمار مي باندي مات سو او له خدايه(ج) شکر ګزاره سوم چي داسي يو ښکلی نعمت يې را باندي پيرزوکړی دی،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کيده لکه د خپل زړه دربيده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنیا کي غرق ومه چي نظرجان اکا راته وویل:

احمده نن خو مو بینډی پخې کړي دي که داسي خبر وم چي ته راځي نو ښه شیان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډېر زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بیا یې راته وویل:

خدای(ج) دي وکړي چي په بینډیو غاړه راسره وباسې، رښتیا بینډی دي خوښي دي .

ما ورته وویل:

چي یاداسي نه ده،پیازدي وي په نیاز دي وي ته خو لا بینډی ښه یې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هیڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به یم .

نظرجان اکا راته وویل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که یواځي د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حیران سومه چي زرغونې لکه چي دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپین سترګی سوم چي نو تاسو چي وایاست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وویل:

زه پوهېدمه چي دغسي به وا یې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه ځمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وویل :

چي احمده زویه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې لیدلی یې بیا تر دا اوسه ،زرغونه یو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مینه او محبت یې درسره پیدا سوی دی، ما به مخکي ستا د لیدلو نه زرغونې ته ویل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعلیم یافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی یې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پیسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هیڅ رقم نه راسره منله یوه بهانه نه یوه بهانه به یې راته کول ،خو تیره شپه مي ستا دا ورته وویل چي له ده سره واده کولو ته تیاره یې زرغونې راته و ویل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وایم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وایم کچیري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله یو ته په دې کي څه وایې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښایستې خبري وا وریدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځایدمه ، دستي د زړه دربیده را ولویدل او یخ مي کیدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوبیخي ډېر خوشاله یم او بل دا چي که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پرمالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت یې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بیندېیو داسي ښه خوند وکړ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه یې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هیڅوک نه دیغیږي او اوس یې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکړ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری یې درباندي وکړ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته يې اوس نه وايمه چي زه او ته سره يواځي سولو بيا يې
درته وايم .

زرغونې بيا پوښتنه وکړه :

ولي اوس د ويلو نه دی؟

ما ورته وويل :

يا اوس د ويلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه يې ويل :

کاشکي هر وخت همداسي ښه زيري درباندي وکړي چي ته
په خوشاله سې .

ما هم ورته وويل :

چي کاشکي داسي ښايسته زيري هميشه راکوي،خير تر هر
څه وروسته د خوب وخت سو چي نظرجان اکا او ښځه يې راځخه ولاړل
او مور ته يې وويل :

مور بيديږو تاسي پوه سی او کار مو، مور هم اجازه
ورکړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه يواځي پاته سوو، زرغونې
پوښتنه را څخه وکړه چي اوس نو راته و وايه پلار مي څنګه زيری
درباندي کړی دی چي ته درباندي ډېر خوشاله معلوميدې؟، ژر راته
ووايه.

ما ورته وويل :

زيری نو دادی چي زه او ته به د تل لپاره سره يوځای
کيږو،که خدای(ج) کول، ماچي کوم خوبونه ليدلي وه هغه اوس ربښتيا
کيـږي ،کوم اميد چي مي درلودی هغه ته رسيږم، ما چي دا خبري
زرغونې ته وکړې ،زرغونه د يو څو دقيقو لپاره چپ پاته سوله او هيڅ ږغ
يې نسوای کولای ،ما زرغونه و ښوروله او ورته ومي ويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟

زرغونې راته وويل:

چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يوائي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يوائي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يوائي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟

ما ورته وويل:

مه خوابدې کېږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو ستر گو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:

نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په یوه ساعت نه پوره کیږي.

زرغونې راته وویل:

هررقم ته چي ته وایي ستاخوښه ده.

ما ورته وویل:

زماخوښي ته چي ګورې نو بیا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کیږي اوس یوه ښه کیسه راته وکړه چي زه غوږ درته ونیسم .

زرغونې وویل:

ښه سو چي رایاد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومي پیسې زما پلار ته ورکړي وې هغه یې پوراوړي ته ورکړې او هغه پورواړي ورته وویل:

چي لس ورځي وروسته به هغه نوري پیسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه یو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وویل:

چي څو یې درباندي دي تا خو هغه وخت راته ویل چي یواځي پینځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي یې څو درباندي باندي دي.

زرغونې راته وویل:

چي نوي زره یې را باندي وې پینځوس زره خو مو ورکړې،او اوس یې څلویښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسوای ویلای،خو د هغو نورو څلویښتو زرو وخت یې پنځه ورځي وروسته پوره کیږي. بیا به راځي بیا به دروازه راټکوي خدای(ج) مهربانه دی له یوې خوابه یې ورته پیداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په درياب کي ورگډوم، چي هرڅه ئي راته ويلي واى ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وويل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه يې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پيسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پيسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وويل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کيږي او دا نوري پيسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بدکار سو او درباندي تکليف هم دی .

زه يې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وويل:

چي نه پر ماهيڅ تکليف نه دی زماسره ډير پيسې سته اودا نوري پيسې هم زه ورکومه .

زرغونې وويل:

چي ته دومره ټينګيږې نو موږ به هم بل چا ته نه وا يو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به يې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحيح ده ، بيا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چايو پسي، زه په خونه کي يواځي پاته سومه نيم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام يې را واچوی او پوښتنه يې راڅخه وکړه شپه دي په خير سوه .

ما ورته وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخير سوه ته څنګه وې خوب دي وکی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چي پلار جانه مي ورته وويل.

نظر جان اکا هم راته وويل:

چي هو زويه ډير ښه خوب مي وکی،ډير ښه بيده سوی ومه .

وروسته مي بياورته وويل:

چي پلار جانه پر تا چي د هغه سړي پيسې باندي وې ،ما ته به دي ويلي وای چي ټولي پيسې مي پر يوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ويل؟

نظر جان اکا راته وويل:

اوس دي لا کور ودان چي دغه دي راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دي لا ډيري پيسې راکړې،دا نوري پاته زه له يو بل چا اخلمه،تا ته نور تکليف نه درکوم.

ما ورته وويل:

تاسو بل چا ته ويلای سی او ما ته نسی ويلای، زه مو اوس لکه زوی داسي يمه هغه پاته پيسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو يې زما دوکان ته را واستوی، له بل چا څخه يې غواړې او زما څخه يې نه غواړې .

نظر جان اکا وويل:

چي صحي ده چي ته وايې نو داځل يې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بيخي زړه نه کيږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه يې دوکان ته درلېږم، يا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چي په دغه رقم پېسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنيمي مياشتي ونيولې، يوه ورځ مي انډيوالانو راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،موږ خو دي بيخي هير کړي يو موږ خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې ګټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي واياست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راشخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پرته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي موږ هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، موږ هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،موږ دي انډوالان يو ستا خوشالي زموږ خوشالي، ستاغم زموږ غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،موږ په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بيله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وويل چي څه
په کوې دا مي ورته وويل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وويل خپل
کور دي دی ولي ما ته وايې، دايې راته وويل او را څخه ولاړی.

انډيوالانو مي وويل:

که دونه ډيري پيسې لرې نو موږ ته هم پينځه پينځه زره
دورځي راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وويل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وويل:

چي وبه دي وينو،چي نن به لا څه وکړې، خير خبري مو سره
کولې چي ماځيګر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وويل:

نن څونه وختي راغلې ، عجيبه نه ده ؟

ما ورته وويل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه
کي ناست وو چي زرغونه او مور يې دواړي راغلې ستړې مسې يې را سره
وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وويل:

ماخو نن يوه فيصله کړي ده چي تاسوته يې و وايم.

نظرجان اکا راته وويل:

څنګه فيصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وويل:

فيصله مي داسي کړې ما چي کومي پيسې تاسو ته درکړي
دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او
ولوريې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې پاته کیدې نوري به هم درکړم ، ایا دا فیصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشینی سو او ولاړ سو، زرغونې ته یې مخ ور واړوی او ورته و یې ویل:

چي ما درته ویلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،یو ورځ نه یوه ورځ به خپله اصلي څیره ښکاره کړي،یو ځل خپله کومک راسره کوي بیا وایي چي هغه پیسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته یې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جایداد لرم، بیا یې ما ته مخ را واړوی او وه یې ویل:

چي تا راته ویل چي دا پیسې زه درکوم، زه خو خپله نه یم درغلی چي ما ته پیسې راکړه او نه مادرته ویلي دي چي ستا څخه پیسې غواړم تا به راته ویل چي زه یې درکوم بل چاته مه وایه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ویل چي زه یې بیا بیرته غواړم،تا خو به یوځل دا راته ویلي وای چي دا پیسې چي زه یې درکوم بیا به یې بیرته راکوی ،یوه ورځ دي و نه ویل نو اوس یې بیا ولي په ولور کي مجرا کوې،دا خبري یې په ډیري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه یواځي سره پاته سولو موږ دواړه دیو څو دقیقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سو که د ژړا بږغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وویل:

چي ایا کومه ګناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهېږی دا يې راته وويل او په زوره يې وژړل ،له سترګو يې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چي د زرغونې اوښکي وليدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ايشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غيږ کي مي ټينګه ونيوله، ورته ومي ويل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بيا هيڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کيږي له ملائيکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند يې ته مي هر څه يې ،زما په رګو کي له ويني څخه ستا مينه ډيره ده ، اخير ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته وويل:

تا خوبه ما ته مخکي ويلي وای، چي زه داسي يو کار کومه ما در ته خپله لار ښوده ،تا به زما سره يوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ورته وويل:

ته هيڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډيره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تيره سوه ، ټوله شپه ګيلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا يو وخت وو زرغونه په چايو پسي ولاړه زه يوائې په خونه کي پاته سوم،تريوه ساعته پوري په خونه کي يوائې وم،نظرجان اکا رانغلی او کورداري يې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ويل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کيدای سي دلته را نه سي ما ډير ورته وويل خو زما خبره يې و نه منله.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور کی زه خپله ورځم او خوشاله کوم يې،دستي د نظرجان اکا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهريې راته کتل چي بيخي يې زما سلام عليک نه کی، نو مي لاسونه ورمچ کړل ورته ومي ويل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته که مي داسي کار وکی،نو بيا مي کورته هم مه پرېږده ، نوري ډيري زاری مي هم ورته وکړې،ترڅو په ډير تکليف سره مي بيرته خوشاله کی او د خپلي خوني مي را ولاړ کی په دا پخوانی خونه کي کښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره يوځای وڅښلې ، ډيرمعذورت مي بيا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونکي کي به بيا داسي کارنه کيږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی يې ، بيا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راکی، له هغه ځايه چي را رهي کيدم نو بيامي د نظرجان اکا او د کورداري لاسونه ورمچ کړل او راغلمه دوکان ته له ځان سره مي داپريکړه وکړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، که دوی حال را وکی خو وربه سمه که يې حال نه را وکی بيا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فکر کي ومه چي انډيوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وويل:

څنګه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه کړه ؟

ما هم له سره ترپايه ټوله کيسه ورته وکړه ،چي داسي وسول مابيا داسي وکړل، دوی ټوله حيران پاته سول چي دا نو ولي بده وربانديي ولګيدل، ما ورته ويل چي زه هم نور نه باندي پوهيږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تيري سوې چي نه نظرجان اکا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډيره يادېده ،خو پلار يې زړه را مات کړی وو بيرته به مي زړه صبر کی ، خو بيا مي هم ډيره يادېده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدو ته لیونی وم، خو ځان به مي ټینګ کی،اخیر ته مي صبر ختم سو په دا څلورمه هفته مي ټینګ نیت وکې چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوی خو دي بیخي په کیسه کي هم نه دي ،چي ورنه سې یادوي دي لا نه، ماځیګر ناوخته سو دوکان مي وتړی او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي یې ور ورسیدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه یې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به یې خلاصه وه،خو دا واري یې دروازه ډیره وختي بنده کړې وه،بیا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کی ،د دریم ځل لپاره مي بیا دروازه ور وټکوله خو هیڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حیران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وویل یواري به یې لا ور وټکوم که یې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د څلورم ځل لپاره مي بیا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلومیدی، ستړې مسې یې هم یوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا یې څه خو به پیښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وویل:

هر څه سم دي خیر او خیرت دی راځه کورته .

ما بیا ورته وویل :

دروازه مي ډیره وټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بیا یې راته وویل:

په خبرو اخته وو هیڅ مو نه ده اوریدلې بخښنه غواړم، ښه ته دا راته و وایه دا دومره ډیر وخت چیري وې چي نه معلومیدې ؟

ما ورته وویل:

کندهار ته تللی وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته یو مشکل راپیښ سو وځنډیدم،دا خومي ده ته درواغ وویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيائي راته وويل:

څه مشکل درته پيښ سو؟

ما ورته وويل:

بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چي چيري ده ؟

زرغونې راته وويل:

په هغه بله خونه کې ده ، خوريی(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .

ما ورته وويل:

خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.

زرغونې راته وويل:

ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چي ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چي ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چي دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.

ما ورته وويل:

که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.

زرغونې هم وويل:

که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بير ته ځي که دي خوانه بديږي ؟

ما ورته وويل:

دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چي خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولویدی چي زرغونې خو ما ته ویلي وه، چي موږ هیڅ خپلوان نه لرو او اوس یې د خاله زوی دکومه پیدا سو،بیامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چي کیداي سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډیر داسي خلک سته چي خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي یې بولي په دې خاطر چي اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چي له ځانه یې بل خپل لوړ وي او دی له هغه څخه کم وي، په همدې خاطر یې دا درته ویلي دي چي هیڅ خپلوان نه لرو،خیر دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تیاره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بیده کیدو کوښښ مي و کړی خو هیڅ خوب نه راتللی ،تر ډیره پوري ویښ ومه یو وخت بیده سوی وم،تر دریو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بیانیت وکی چي نن شپه به ورځمه له خیره،مازدیګر ناوخته وو چي بیا یې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وویل:

چیري دی پلاردي؟

زرغونې راته وویل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ما ورته وویل:

یا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بیرته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وویل:

یا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښینو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومې زرغونې ته وویل:

چې تاڅلور ورځې مخکې لا ویلې وه چې هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پورې لانه دی تللی ؟

زرغونې راته وویل:

هغه تر تا پورې معطله دی،زه ځمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبرې وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه یې راته وویل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی ستړې مسې یې را سره وکړه راته وې ویل: ښه سو چې راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه .

ما ورته وویل:

ولې کومه نوې خبره پیښه سوې ده ؟

نظرجان اکا راته وویل:

چې هو خبره خو نوې ده هغه دا چې ما او د زرغونې مور دا فیصله کړې ده چې زرغونه لویه سوې ده بالا به یې ورکړو،اوس مو لاهم غاړې باندې بندې دي ،چې هسې واده سي هغه به ښه وي.

کله چې مې دا خبرې له نظرجان اکا څخه وا ورېدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زیات خوشاله سوم ، چې په کالوکې نه ځاېدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چې ما ته یې را کوي او زرغونه یې اوس مجبوره کړې ده چې واده وکړي،ما ورته ویل ستاسو خوښه ده:

تاسو چې هره فیصله کړې وي هغه صیح ده، ځکه تاسې خو د هغې مور او پلار یاست هر رقم ته چې تاسو وایاست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر ښه کار و سو چې ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلي خوا خپلوان هم یو .

ما ته چې یې د اسدالله نوم را واخیستی اور راباندي بل سو ماورته وویل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وویل:

ولي ته اسداالله نه پېژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له یوې هفتې راهیسته دلته زموږ په کورکي راسره اوسیږي ،په هغه بله خونه کي ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډېري خواشینی څخه ورته وویل:

چي ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چي اوبه تر ورخ تیري سولې اوس یې ورکوی ،تا په خپله راته ویلي وه چي زرغونه له تا سره مینه کوي او بل هیڅوک یې نه خوښیږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالۍ په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مینه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاریې ؟

نظرجان اکا وویل:

دا کار خو یوازې زما نه دی خوښ ،بلکي د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وویل چي زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که یې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي يې راته وويل نو بيخي مي عقل له سره ولاړی دومره خواشيني سومه چي له نظرجان اکا ځخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلي خوني ته،چي اسدالله پکښي کي ناست و . وار له واره مي ورته وويل:

چي زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره يوائحي زه واده کولای سم نه بل ځوک او نه چا ته دا حق ورکومه چي واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند ګرځېدلې ده ،بې له هغې ځخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو يا به زه پر دې دنيا يمه يا به هغه،يا به زه ژوندی يم يا هغه،نوره دي خپله خوښه چي کوې يې او که نه ستا اختيار دی، دا خبري مي په ډير جدي انداز ورته وکړې،ما چي کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رېږدې دی لکه تبي چي نيولی وي وروسته يې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشينی ځخه مي نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مي تر سهاره سترګه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډيوالانو ته مي وويل :

چي ماښام خو داسي کيسه پيښه سوه او ما ته يې داسي وويل.

انډيوالانو مي راته وويل:

ته بيغمه اوسه موږ خو درسره يو هيڅ غم مه کوه. دوی يې پرته له تا ځنګه بل چاته ورکولای سي اوکچيري يې ور هم کړه نو موږ يې په زور درته راوړو او تاته يې تسليمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ويلي دي هغه به دا کار ځنګه کوي.

زماهم د انډيوالانو پلان او خبري خوښي سوې، دغه تصميم مو په ټولوسره خوښ سو ،چي که يې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامي ډيره بده وه،په دې چي که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خير،نو زرغونې به ولي دومره بې وفايې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، هغې خو هم زما سره ډېره مينه کوله او هغې ولې زه نه کړم خوښ،په دې کې د دې څه مقصد دی،چې زه يې پرېښودم او اسدالله يې خوښ کی ما خو يې ټل خواهيشات پوره کړي دي ؛هرڅه به چې د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه يو کار مي هم نه دی کړی،حتیٰ خوا يې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چې زه يې پرېښودلم او د دې هيڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا کار خو بايد دې نه وای ورسره منلی ،په رښتيا چې دومره ځني خفه سولم که انډيوالانو راسره خوښ کړې وای،ما به زرغونه پرېيښې وای او تر تير سوی به وای،انډيوالانو مي نکړه راسره خوښه، راته ويل به يې ته خو ليونی سوی يې دومره مصرفونه دي ورباندي وکړل او اوس يې پرېږدې . ته خو يو څه عمر صبر وکړه چې څه کيږي او څه پېښيږي موږ هرڅه درته سموو.

خير په داغه کي پوره درې مياشتي تيري سوې خو د زرغونې د ورکولو درک معلوم نسو او نه زه بيا ورغلی يم او نه مي حال ورباندي درلودی او نه بيا دوکان ته نظرجان اکا راغلی دی اوس دومره حال ورباندي لرمه چې زرغونه يې تر او سه نه ده ورکړې او زه اوس ورباندي پوه سوم، چې دوی ډېر چالاکه دي ځکه اول يې ما ته راکول،خو ما ته يې رانکړه او اسدالله ته يې ورکوله او اسدالله ته يې هم نه ده ورکړې او اوس يې له تا سره قول کړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصيـږي چې د دوی څه هدف دی او چا ته به يې ورکړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندکي راغلې او تيره سوې کيسه چې تا ته مي ټوله کيسه وکړه، زه اوس هم په زړه کي هغومره مينه ورسره لرم لکه پخوا چې مي ورسره درلوده. زه خو يې په دام کي بند کړی وم اوس يې ته هم پکښې بندکړی يې زما خو دا زړه ته نه لويږي چې تا ته به يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چي احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مي باندي وسوځیدی ځکه په ربنتیا هم چي د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مي احمد ته دا وعده ورکړه چي که ستا کیسه ربنتیا داسي وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلي مینه څخه تېرېږم او تاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله درواغـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان ربښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چي خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مي له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مي له ټولوسره سترې مسې وکړه او ټولو راته ویل لږ وارخطا معلومېږې څنګه سو هغه نفر دي پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مي کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مي په دې پوه نه کړل چي له احمد سره مي ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي يواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وويل:

يوه پوښتنه درڅخه کومه رښتيا به راته وايې؟

زرغونې راته وويل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ويلي دي ؟

ما ورته وويل:

چي درواغ نه راته وايې نو داراته و وايه زه پر تا څومره ګران يم؟

زرغونې وويل:

چي دونه راباندي ګران يې چي بې تا ژوند هيڅ خوند نه راکوي او نه مي په کار دی.

ماورته وويل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وويل:

داغسي ده لکه زه چي وايم و مي ازمويه .

بيا ما ورته وويل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کيسه وه او څه مو په منځ کي تير سوي دي ،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا وا وريدل رنګ يې تک سور سو او و يې ويل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښیم چي له تا سره یې ترما زیاته مینه کول او اوس یې هم درسره لري، ما له هغه سره نن ولیدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کیسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست ځنګه مو سره ولیدل او څه مو په منځ کي تیرسوي دي ټوله کیسه به راته رښتیا رښتیا کوې ؟ بیا به زه فیصله و کړم دا چي ته رښتیا وایې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی یم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کیسه ورته کړې ده او ما هم ډیره مجبوره کړه تر څو خپله کیسه یې داسي شروع کړه :

احمد هیڅ کله هم له ما سره مینه نه درلوده او نه په مینه پوهیدی، زه له اوله د هغه په بد نیت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هیڅ کله ما ته د میني په سترګه نه دي کتلي نه یې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع یې چي احمد په مینه نه پوهیدی؟

زرغونې وویل:

هو زه قانع یمه چي هغه په مینه نه پوهیدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وویل چي لوره ته اوس ځوانه سوې یې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وویل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپین سرې ده او ته هم اوس ډیر سپین ږیری یې؛ واده خو هر وخت کیږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه یې مجبوره کړمه ما ورته وویل داچي ته راته وایې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې يوه شپه احمد کورته راوستلی وو، زه يې دې ته مجبوره کړمه چي ورسره و وينم کچيري يې زه خوښه سوم نوبه مي ورکړي ،زه خوني ته په ډير کم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترې مسې وکړه، په دا اول وارسترې مسې کي راته معلوم سو، چي ډير غلت سړی دی، ځکه ما په لاس سترې مسې ورسره وکړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس کي ټينګ کی ،دومره يې ټينګ کی چي نږدې وو چي ږغ راڅخه و سي خو ځان مي ټينګ کئ څه مي و نه ويل لاس يې را ايله کئ او ورسره کښېنستمه .

پلار مي احمد ته وويل:

چي احمده زويه زرغونه خو داده ،خوښه دي سوه ؟

احمد ورته وويل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده کولو او زما د ورکولو خبري را واخستې، زه نو له ډيره شرمه څخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره کړه خو خوني ته مي نسوای ور وړلای، نومي خپلي مور ته وويل:

چي ډوډۍ ته ورووړه زه يې نسم ور وړلای ، مور مي هم دوی ته ډوډۍ ورووړه، بيا مي چای هم ور واستولې،د يوه ساعت په اندازه به زه په خونه کي يواځي ومه چي مور مي راغله ، او راته و يې ويل:

چي خدای(ج) دي بخت در خلاص کړه لوري بس ده زموږ ډير خدمت دي وکی، ستا څخه موږ ډير خوشاله يو،خدای(ج) دي زموږ په حق کي غاړي مه بندوه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد یم او اولاد هیڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندۍ یمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم مورکي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله یمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه یې ویل:

ته چي هر څه وایې مورې دي هیڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو مورې خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه یې اخیر دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښي ویلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بیده سوه،پلار مي له احمد سره بیده سوی وو،سهار سو او د سهار چای یې هم زمورې کره څښلي وې بیا تللی وو.

پلار مي ډیر خوشاله معلومیدی او راته و یې ویل:

چي د احمد خو ډیره خوښه سوې ،که کور یې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه ځني وکړه:

احمد څه ویل ؟

پلار مي ورته وویل:

زرغونه یې ډیره خوښه سوه او ویل یې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچیري دکور هم راسره خوښه سوه نو بیا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستۍ او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بيا زموږ کورته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ويل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډير ورته وويل چي ما پرېږده ته يواځې ورسه ،زه خو يې لېدلې يم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړې مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بيخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نيغ کتلو هيڅ خوند نه راکوی، د همداسي نيغ نيغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وويل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وويل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښې وايو،موږ دي لا له تکليف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته يو څو عمر صبر وکړه موږ به يو څه پيسې پيدا کړو بيا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بيخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي يو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ايا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ويل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سړيږي يو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ويل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که يا؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما خوښي ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کار کي څه نسم ویلای دوی ته راته خوښ کړی یې او چي دوی هر څه راته و وایي زه هغسي کوم.احمدماته وویل:

د مور او پلار خو دي خوښه ده .

ما ورته وویل:

د دوی چي خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښي وایم او نه څه پکښي ځایږي دا مي ورته وویل او ځني راولاړیدمه،چي مور مي راته وویل:

کښېنه چیري ځې؟

ما ورته وویل:

ډوډۍ تیارومه بیر ته راځمه .

مور مي راته وویل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تیاروم او راوړمه یې ،ما نه غوښتل چي مورمي ډوډۍ تیاره کړي ،خو مور مي زه نه پرېښودم چي زه یې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کي کښېنستمه،په دې وخت کي مي پلار هم له خوني و وتی ،زه او احمد یواځي پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هیڅ ږغ مي نسوای کولای چي احمد راته وویل:

ترڅو چي دي پلار او مور راځي څنګ ته خو مي راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چي رابه سې ،تر ډېره درته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولي رانغلې،څوک داسي کوي لکه ته چي یې کوې.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .
احمد راته وويل:
شناخت نو څه وخت غواړي .
ما ورته وويل:
وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوى پوه شم .
احمد بيا راته وويل:
په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېـږي زړه ته مي نه لويـږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوى بيده سول نو ته به بياراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولاى،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو،ګوره چي پاته نسې.
ما ورته وويل:
چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړى زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلاى او نه درته راتلاى سم.
احمد راته وويل:
ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دى سره کړى ولي راسره ناسته يې .
ما ورته وويل:
اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبورى راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځې پاتېږم که رانغلي نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځې په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوویل ډوډۍ هم نه درسره خورم،ځنګه راغېي او ولي
دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وویل:

چي مجبوره سومه کنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل:

چي ماښام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه
او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل:

چي دا خيال دی له ذهنه وباسه ،هيڅ امکان نه لري چي درته
راسم .

بيا يې سو که راته وويل:

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

کومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي
زهر کړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي
خوني ته او په ځای کې بيده سومه، خو خوب نه راتلی ناحقه چورتونه
راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستی، که نه ورځې بيا
خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دی
بلي خواته پاڼ ،که نه ورځی بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره
ورته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه ځنګه د دوی خوشالي له خاورو سره
خاوري کړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوی چي ورځم به او زه دومره
زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او ځنګه ورسم ،چورتونه مي
سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له کبله مي پر سر درد سو، په ځای
کې ويښه پر ته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او
دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولی و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بيده يمه اوس زه دې ته معطله ومه چي دوی دواړه ښه بيده سي نو به ورسم، کله چي زه په دې ښه يقيني سوم چي دواړه ښه بيده سول نو زه هم له ځايه راپورته سوم ډير کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه يې په ځان پسي ټينګه کړې وه،دروازه مي خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونيوی چي احمد ويښ دی که بيده ،ماغوښتل چي ورږغ کړم خو احمد خپله را باندي ږغ کړل او و يې ويل راغلې ولي دومره وځنډېدې .

ما څه نه ورته ويل.

بيا يې راته وويل:

پلار دي غوښتل چي ته دلته زما سره بيده سي ، ما ورته وويل چي زه يواځي بيدېږمه تا نه په تکليف وم ،ځکه زه پوهېدمه چي ته راځې دا يې وويل او تر لاس يې ونيولم خپل ځان ته يې ورکش کړمه،کله چي يې زه تر لاس ونيولم له درده مي ورته پر سترګو توره شپه سوه،خوزه ډيره مجبوره ومه هيڅ ږغ مي بيا هم نسوای ورته کولای،او ورسره کښېنستمه .

احمد چي هررقم پوښتنه راڅخه وکړي ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چي يوه اوږده کيسه يې راته شروع کړه . ماورته ويلي هم نه و،کيسه يې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چي څه يې وويل،کله چي يې کيسه خلاصه کړه نو وروسته يې زما په ويښتانو کي لاس واچوې او سر يې را ګـروی .

ماورته وويل:

چي سر ګرول خو د ښځو کار وي ته خو نارينه يې ؛ما په دې خاطر ورته وويل چي ګوندي ننګ ورسي اوخواشنی سي او راته و وايي چي څه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره يې راته ونه کړه، بيايې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل چي ته دونه ډيره راباندي ګرانه يې چي څه درته و وايم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چي ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بيا زما سر را وګروه .بې له دېنه چي ماورته ويلي واى ،زما په غيږ کي يې خپل سر کښېښودی چي اوس زماسررا وګــــروه.

ما يې هم سر ورګـــروی ،زما د سرګـيـرول ډيرخوند ورکی راته و يې ويل چي داسي په خوند سره ګـرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چي يې دا وويل زه ډيره ورته خواشنې سومه نو مي سر دومره ټينګ ور و ګروی چي زما دا ګمان و چي اوس به يې د سر پوست وا وړي اوويني به سي، خو ده راباندي بړغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور يې هم ټينګ را وګروه.

بيامي زړه ورباندي وسوځېدی بيا مي بيرته سوکه سر ورګروی.

بيا يې راته وويل:

زرغونې زما خو بيخي خوښه اوقبوله يې،ايا ستا هم زه قبول يم ؟که دي خوښ يم هم راته و وايه او که دي خوښ نه يم هم راته و وايه ،ځکه دا خو د زورکار نه دی بلکي د رضا کار دی،په دې کار کي بايد چي د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وويل:

زما پلار او مور خوښ کړی يې، زما هم خوښ يې،ځکه زما اختيار د دوی په لاس کي دی.

ما چي دا ورته وويل دستي راپورته سو زما لاسونه يې مچ کړل او وې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چي دا خبره مي ستا له خولې څخه واوريده، چي ستا خوښه سوه د هغوی خو بيخي خوښه ده .

ما هيڅ ږغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپين سترګی کيدی بيا يې زما پر مخ لاس راتير کی،ما ږغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چي څه نه وايي، نو يې ساتيری راسره شروع کړی او زه يې خپلي غيږي ته ورکش کړمه ،زما سر يې په خپل زړه پسي ونيوی؛ دومره ټينګ يې نيولی وو چي زما ساه بنده سوه او ځان مي په زورځني خلاص کی .

احمد راته و ويل:

که تا نه وای ايسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ايسته کړی.

ما ورته وويل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چي ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وويل:

ورسه کور دي ودان چي راغلې ،زما خو دا خيال و چي نن به مي ستاسوپه کورکي اخيري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مي پخې کړې د سهار چای يې هم راسره وڅښلې بيا ولاړی ډير خوشاله وو،کله چي دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چي به په مخه څوک ورتلل، نو دا کيسه به يې ورته کوله چي ما خو ماښام داسي شپه تيره کړه، داسي سات مي تير سو داسي او داسي... زه نو په دا کيسه نه ومه خبره چي ده هر چا ته ويلي دي،خو پلار مي باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ويلي وه چي احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که یوڅوک یوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسيږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مريض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلارجانه مريض يې،داسي بل رقم معلومېږي .

پلار مي راته وويل:

يا لوري جوړ روغ يم،هيڅ نه دي راسوي .

ماته يې داسي ويل ، اصلاً يې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مريض دی چي داسي بل رقم معلوميږي که کومه خبره ده او زه نه يم خبره؟

مور مي راته وويل:

مريض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وويل زه حيرانه سومه ، ما ورته وويل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوبيخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وويل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بيا ته په نيمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،موږ نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ويلي وه، چي احمد موږ ته داسي کيسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي يې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهيږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي يې بل څه ور ګرځي ،ته يو څه احتياط کوه لوري ،چي موږ بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګي مو راټيټې نه کړې، پلار دي هم سپينږيری دی زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچي بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چي له خپلي مور نه دا خبري وا ورېدلې ، له احمد څخه مي ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دی (چي که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولي دا خبري هر چا ته کولې،مور ته مي وويله :

څنګه اعتبار چي په مالرې داغسي هم يمه، تاسو ما ته وويل چي له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوی،ما احمد څه کوی، خو مور مي په دا خبرو خطاکړله چي ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چي کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چي بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغی ، زما پلار او مور ورغله سترې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چي سترې مسې ورسره کول په عيني سترې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چي بـچـــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلارته ويل :

مادرته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ورته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلی وو زه دشپي ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کورته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهـــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چي تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسي کار وکی چي ټول کلي يې په دا يوه هفته کي راباندي خبر کړ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کي او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چي نه يې ستاسو عزت ته وکتل اونه يې خپل عزت ته ،دا چي تراوسه مو واده نه دی کړی هرچاته کيسه کوي که مو واده وکي خو بيا ټولي دنيا ته وايې ،پلارجانه ماوبخښه چي زما څخه خوابدی يې.

پلارمي راته وويل:

چي يا لوري داسي به هيڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خير دی چي احمد هرڅه وايي و دي وايې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلارمي نه غوښتل چي هغه ته ځواب ورکړم ،نو مي ورته وويل:

ستاسو چي خوښه نه وي نو بيانه ورته وايم،اوس ورځمه ورسره وينمه ځکه نن ئې بيا راته وويل چي زه درته انتظار يم ايا ورسم پلارجانه؟

پلارمي هم اجازه راکړه چي ورسره و وينم،نو زه هم راغلمه د احمد خوني ته ،ډيره ورته خواشينې وم چي هر څه به ورته وايې،دروازه مي ورخلاصه کړل او خوني ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځايه را ولاړسو غوښتل يې چي لاسونه زما په غاړه کي را واچوي، ما يې لاسونه په زور له ځانه ايسته کړل .

ماته ئې وويل:

ولي مي لاسونه نه پـرېـږ دې ؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لاس څه نور زه نه غواړمه چي درسره و وینم،دغه مو اخیري شپه ده . بیا زما نوم په خوله وانخلې او نه بیا زموږ کره راسې، تا ولي خلکو ته د هغه تیري شپې کیسه کړې وه،تا ته دا کیسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وایي چي دوی واده کیدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چي کوزده یې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهیږې که یا ؟

احمد راته وویل:

دا خو بیخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وایي زما یې په څه زه خو په رښتیا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تیرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسوای برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ویل ،هغوی هم په دې خوشالیـږي،په دې کي بیا د خلکو څه ګناه ده چي بل ګمان به کوي.

ما ورته وویل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مینه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وایې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بیا که هر چا ته هر څه وایې و وایه او هر څه چي کوې بیایې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې یم،چي بیا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړیدمه خو احمد ترلاس ټینګه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه یې ایله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بیا یې ترلاس ټینګه کړمه ما بیا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشینۍ سو چي له ډیري خواشینۍ څخه یې پر دا مخ داسي ټینګه چپلاخه راکړه چي پر سترګو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشینې چي چپلاخه یې راکړه بیا خو مي بیخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينه ورته و ايشېدله، نو ما ته چي هم خداى (ج) زور راکړى وو داسي ټينګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني څخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي يې راته وويل چي نن مو اخيري شپه ده بيا به نه سره وينو .

ما ورته وويل:

چي خداى(ج) مو دي نه سره يوځاى کوي ،بيا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بيا زما نوم واخلې،وروسته له نن څخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوى چي دا خو مو واده نه و سره کړى تر دې حاله ورسيدو،که مو واده سره کړى واى بيخي به مو ډانګيان سره ګرځول، ډيره خواشينې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپرځاي مي پرېوتلم ،هيڅ خوب نه راتلى تر ډيره ويښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره څنګه تير وى،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بيده سوي،زما څخه يې پوښتنه وکړه چي څه کيسه پېښه سوه،ما هم هغوى ته ټوله کيسه وکړه،د پلار مي ډيره خوا بده سوه ماته يې وويل چي ښه کار دي نه وکى، ما ورته وويل په دې کي زما څه ګناه ده ،دى چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسواى زغملاى،وروسته بيا مور ټول بيده سوو،که څه هم ماته هيڅ خوب نه راتلى يو وخت و بيده سوې وم،سهار ډيره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چاى مي تيارولې ،چي مور مي راته وويل :

چي احمد تللى دى .

ماورته وويل :

د هغه نوم بيا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړى،د هغه څخه وروسته احمد بيا نه دى راغلى او نه بيا ما ليدلى دى. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چي درته ومي کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مي ویلې هم نه ده،ما غوښتل چي تا ته هم دا کیسه مخکي له مخکي وکړم، او له هر څه دي خبر کړم، بیا مي ویل چي که درته و وایم نوبه راځخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چي ته خپله خبر سوې او تا خپله پوښتنه راځخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چي ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کي حیران یم چي پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چي احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکي د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم دروغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مي زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مي چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کي وم چي دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د درواغو نه راته معلومیږي او هغه به ولي درواغ وایي ،کیدای سي چي احمد درواغ راته ویلي وي ،خو احمد هم درواغجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چي یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چي د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چي ده هغه ډیره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو ځو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خیر په دې کي درې ورځي و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخیسته او راځمه کورته چي یو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره یې سترې مسې وکړه ما هم سترې مسې ورسره وکړه او راته وې ویل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وویل څه کار راسره لرې ځنګه کار راسره لرې دلته راته و وایه،دې ناولده سړي راته وویل چي پټ کار درسره لرم یو ګوښې ته به سو،زه هم یو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ویل چي ځنګه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وویل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملګروڅخه یم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وویل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وویل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وویل:

چي وروره زه تا ته د احمد په سترګو ګورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ویلي دي هغه رښتیا دي، زه د قیامت په ورځ هم دغه شاهیدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ یې چلبازه دي، ته به یې هم شاید خطا ایستلی یې.

ما ورته وویل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع یمه زه هم په همدې کوښښ کي یمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هيڅا هم باورنسته او نه د باور کولو څوک پاته دي، زه به يو څو ورځي لانور هم صبر سم چي څنګه کيسه ده او څه پيښ سوي دي.

سمع الله راته وويل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وايم چي زرغونه ډيره چالاکه او بيداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وويل:

زه اوس ورسره پوه يمه،ته بيغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بيخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډير شک پر احمد راتلی چي کيدای سي دی هم دوراغ راته وايي او دی ملامت دی،د ځان د سپيناوي په خاطرهرڅه وايي او زرغونه رښتيا وايي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کيسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي يو څه شک راغی چي کيدای سي دا به هم ملامته يي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانيو خلکو متل را ياد سو چي په دريو شيانو اعتبار کول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا دري واړه شيان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهئ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم څوک به هغه ښه پيژني او څوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خيره ورته پيدا سوه په خپله مينه باندي مي شک سو، خو داسي څوک مي په ذهن کي نه راګرځيدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپين راته ښودلی وو لکه ملايکه، بس نومي بيا د زرغونې د کور دتللو لپاره نيت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زارۍ وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادہ سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي او تاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی، که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چي هو بیا هم تلم،ځني راغلمه کورته ،په کور کي دا سودا راولويده چي راسه د همسايګانو کره د زرغونې پوښتنه وکړه ،کيداي سي رښتيا او درواغ به يې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملګري کورته، دکور دروازه مي په ډير غټ زړه سره وروټکول،يو لس کلن هلک را ووتی دروازه يې راته خلاصه کړه پوښتنه يې راڅخه وکړه څوک يې او څه غواړې؟

ما ورته وويل:

زه د زرغونې د اکا زوی يمه،مور يې يو څه مريضه سوه،که زرغونه راخبره کړې چي کورته راسي،هغه ستاسو کره ميلمنه ده،ماته يې موروويل چي زرغونه راخبره کړه چي ژرراسي، که ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وويل:

کوردي غلط کړی دی ،کيداي سي بل ځاي تللې وي ،زرغونه خو زموږ کره په دا کال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملګرې ده اونه يې موږ کورته راپرېږدو.

ما ورته وويل:

راغلې ده ته به نه يې په خبر.

هلک وويل:

چي زه به په خپل کور نه يم خبر عجبه خبره کوې.

ماورته وويل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي کيدم چي دا هلک راته وويل:

چي ستاهم انديواله ده؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور یې مریضه ده او هغه یې غواړي.

هلک راته وویل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډیوالي کوي ته نو کم نه یې په خبر،ستا به هم انډیواله یې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کیسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وویل:

په ډیرو خبر ومه او لیدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې لیدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته یې هم انډیوال یې.

هلک ته مي وویل:

ته یو داسي وخت را وښیه چي زه او ته دواړه یوائي سره و وینو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وویل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وایه زه بیا نسم درسره لیدلای . ما ورته وویل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه یو څو پوښتني کوم هیله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وویل:

چي څه صحي ځواب یې غواړې، موږ ټوله ځني په عذاب یوو،ډیر ناولده خلک یې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډیري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور يې نه ده باندي خبره چي چيري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کورېې ورښودلی دی زموږ د کور په بهانه ګوره چيري تللې وي، زموږ کور يې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وايمه.

زه له هلکه څخه ډير و شرميدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ يم اوکيسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وويل:

يا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفايت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ويل د هلک پلار، هلک ته وربږغ کړی زويه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بيداره اوچالاکه و،داسي يې نه دي ورته ويلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو يې پلار ته وويل:

ناولده سړی دی کور يې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار يې ورته وويل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وويل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهيدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ايستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي يې په دومره کيسو خبر سوم نوري پټي کيسې به يې څومره کړي وي او مور او پلار يې هم درواغ درته ويل، چي د همسايه کره ميلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وينې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب رښتیا ویل، سمع الله او د زرغونې همسایه هلک، هم نه وه ملامت چې ویل یې زرغونه ډیره چالبازه ده ،نو مې دا تصمیم و نیوی چې صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولې خبرې شریکوم، چې هغه په دې کې څه وایي. کله چې سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چې زه ولیدمه راولاړ سو او په غیږ موسترې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کې کښېنستو؛چای یې راته راوړلې او د زرغونې بحث یې راسره را واخیستی، چې څنګه دې کړه کیسه څه معلومات دې تر لاسه کړی که یا؟

ما ورته وویل:

چې دې کیسې خوزه خوار او زار کړی یمه، دومره وخت لاهم نه دی تیر سوی په دومره کیسو یې خبر سومه او ډیر یې و ځورولم،ته به یې څومره ځورولی یې،خیر له زرغونې نه به ګیله نه کوو، له خپل قسمته به ګیله کوو.

احمدراته وویل:

ولې څه کیسه پیښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وویل:

که مې کیسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چې وایې وري او و یې زغمي؟

احمد راته وویل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چې نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کیسه داسي ده ،نو مي له سره تر پایه ټوله کیسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکایت هم ځني کوو،چي ولي یې زموږسره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کیسه کوله نو ډیر زهیر سو او ډیره خوابږي هم بده سوه، راته وې ویل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مینه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاسایې ورکوله چي داسي کله کیدای سي زه هم زیاته مینه ورسره لرم او زرغونه هم زیاته مینه راسره کوي او زماشک اوس رښتیا سو، زه هغه وخت لا ورباندي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ویل چي زه له تاسره ډیره مینه کوم،خو وروسته یې زما مینه هیره کړه او خپل د خاله زوي یې انتخاب کی او اوس یې خپل د خاله زوی هم هیر کړی دی او له بل چا سره مینه کوي ،نه پوهېږم د دې ښځه یې هدف څه دی ،دا دی شک مي په یقین بدل سو ما خو په رښتیا مینه ور سره کوله زه نو د دې په دا کیسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ویلي ،زما زړه خو له هغه وخته ښځه هم خوږین وو او اوس چي دي دا کیسه راته وکړه خو بیا بیخي خوږین سو او دا رښتیا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي ډومره مکاري وي،په یوه ساعت کي لس رقمه کیږي په یوه حال نه وي.

ماورته وویل:

چي ر ښتیا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وایه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي یو.

احمد راته وویله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چي له دې نه وروسته به يې پسې ايله کړو ،زه به هم لاس ځني واخلم او ته هم لاس ځني واخله.

ما ورته وويل:

دا خوښه کاردی چي بيخي يې هيره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ځخه به يې را وګرځو،ځنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وويل:

داغسي مي بيخي خوښه ده خو ځنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وويل:

په دواړوسره به يو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وويل:

صحي ده نن شپه ته هم يو پلان جوړ کړه او زه به يې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کاميابه وو نوبه هغه پلان تطبيق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او ځني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کيږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او بربادکړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند يوه لوبه ورته ښکاري ،دا يو هسي کار ورته معلوميږي ،بيا مي تير سوي يادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ويله چي خدايه(ج) ته يې رانصيب کړې، بې زرغونې ژوندکول راته ډيرسخت او ستونزمن دي ،خدايه(ج) زه نور هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چي زرغونه مي نصيب سي ،هغه مي مال دولت او هرڅه دي . بيا به يې دا دوکه را ياده سوه،چي خدايه(ج) څنګه زمانه سوه، يو زړه له ميني او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکي خدايه (ج) زرغونې هم لکه ما چي دومره له حده زياته مينه ورسره درلوده اوکوله ،دې هم په پاک زړه راسره مينه او محبت کواى ، څومره خوند به يې کړی وای،ما خو زرغونه ستا څخه خدايه(ج) پردې دنيا څه په هغه دنيا هم خپله همسفره غوښته ، خدايه(ج) بيشکه ستا او د انسان اراده سره يوه نه وي،بيشکه ته تر مور او پلار زياته مهربانه يې ،بس مانو دغه اهــونه اوفريادونه کول خوهيڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتيا دي چي د چا عمل ته نه بلکي د هغه زړه ته کتل په کاردي،نو مي له ځان سره خپل پلان جوړ کی چي کله احمد هم خپل پلان راته و وايه نو بيا زه هم خپل پلان ورسره شريک کړم ،خير دغه شپه مي ترسهاره هيڅ خوب و نه کی، سهار سو او د احمد دوکان ته ورغلمه ،له سترې مسي وروسته يې راته وويل:

چي ما خو پلان په داسي رقم سره جوړ کړی دی،چي ماښام يې کور ته د انډيوالانو سره ورځمه او په زور يې له کوره را باسمه خپل کور ته يې راولمه او ورته وايمه، چي ولي بې وفا زه خو ستا په اميد تراوسه پوري ناست يم ،ته مي تل ازاره وې او زما توانايي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وويله چي واده به اوس نه کوو يو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دی هر وخت کيږي، او په هغه سر بيره دي نور انډيوالان هم پيدا کړل،ما به تا ته دومره مينه درکړې وه چي هيچا هم نسوای درکولای،ما څومره تکليفونه په تا ګاللي څومره خواری مي زغملې څومره مصرفونه مي دربانديي کړي او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مینه کې څه کمی وو، دا دی اوس مې په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي، که ستا رضاوي که نه وي، یو څو عمر به راسره وي وروسته یې طلاقه وم، څومره خواری چې دې پر ماتیري کړي دي ، هغومره خواری به زه ورباندي راولم، ترڅو نور هم عبرت ځني واخلي، ما خو داسي پلان جوړ کړی او زما دانډیوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ایا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وویل:

چي یاستاپلان مي بیخي نسو خوښ، احمده وروره داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چي نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چي ټول سره یوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره یاده کړو چي دا دی موږ دواړه راغلي یو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو یې نه کوو خو دوی ته به داسي و وایو چي دوی څه وایي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چي اصلي مقصد یې څه شي دی او بل دا چي په زور هیڅ نه کیږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وایي او له پیغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووایو چي کوم یوه ته یې ورکوې او کوم یو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه ځني تیریم او په کار مي نه ده، هغه مینه یې زما بس ده کوم چي مي مخکي ورسره کوله او هغه مینه به ترمرګه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مګر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مینه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وایو چي موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي یو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چي دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چي خبر سوو نوبه ورته و وایو چي پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بياداسي کار له هيچا سره نه کوي ،نو دغه بيا زما پلان دی څه که ته څه پکښي واې هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وکړې ،نو احمد شاباسی راکی چي ستا پلان صحي دی، ماښام به دواړه ورسو که الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډی زماسره خورې، وروسته تر ډوډی به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ويل او ورسره ولاړم،ډوډی مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،کور ته چي يې ور و ورسيدو ،نو دروازه بنده وه احمد وروټکوله ، دروازه نظرجان اکا خلاصه کړه ،نظرجان اکا چي احمدوليدی نو ورته و يې ويل: ته، ته او دا ځای، زه پوه سومه چي نظرجان اکا وارخطا سو ،نو زه ورمخته سومه او ستړې مسې مي ورسره وکړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه کورته اوپه خونه کي کښېناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره يې ستړې مسې وکړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وکړه ،خو د احمد سره يې په مات زړه ستړې مسې وکړه او نظرجان اکا زرغونې ته وويل چي دوی ته ډوډی تياره کړه .

ما ورته وويل چي ډوډی خو مو خوړلې ده او چای مو نه دي څښلي، چای دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چايو پسي ، ما او احمد ته يې چای راوړلې د زرغونې د لاس چای وې څومره خوند به يې کړی وي،نظرجان اکا احمدته وويل:

دا ډيرعمرتيرسو هيڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدی سوی وې ؟

احمد ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هیڅ کله هم له هیچانه نه یم خفه سوی او نه خفه کېږم تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکانداری اخته یمه او دشپې له خوا څخه ډیر ستړی ستومانه یم کورته ولاړ سم اوبیده کېږم،احمد نور هم غوښتل چي یو څه ورته ووایي ، نو مي احمد ته سترګه و وهله چي کار مه په لره، کوریې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وویل صرف دا خبره یې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بندیزونه هم وه ، نو په همدې خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وویل:

هو موږ خوارانو ته نو کله څوک وخت پیدا کولای سي چي پوښتنه مو وکړي، دوی دغه پوښتني اوګیلې سره کولاې ، ما احمدته وویل دا ګیلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګیلو اوس څه نه جوړیږي.

احمد هم راته وویل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وویل چي مونږ خو دا دی دواړه راغلو او دواړه درته حاضر یو ،تا راته ویلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که یې ماته راکوې نو احمد په ما راضي دی ،که یې احمد ته ورکوې زهورباندي راضي یم اوکه یې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دی ډیره مینه ورسره کوي؟

نظرجان اکا وویل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان یاست او زما دواړه خوښ یاست زه په تاسو دواړه خوشحاله یم چي زما لور په تاسو کي د هر یوه سي زه ورباندي ډیر خوشحاله یمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسي نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مي دغه واعده کړې وه چي زرغونه به ستاوي اوزه يې تاته درکوم،اوس چي دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور يې وي،هر يو چي يې په تاسوکي انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکي زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماور ته وويل:

دا اختيار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکي به دي هم دا اختياردوی ته ورکوی په دې کي بيا ستا څه مقصد دی چي له خپلي خوښي تېرېـږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچي نظرجان اکا ته دا خبري وکړې نو زرغونه راباندي راوغورځيده او راته و يې ويل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې یمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافيصله کړې ده چي زه بايد د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په يواځي سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی یم او واده کولو ته اماده نه یم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چي د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډير توپير سته او د واده په ژوندکي چاته ډير مسوليتونه وي، چي زه هغه مسوليتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چي هغه مسوليتونو ته چمتو شوې نه یم واده نه کوم،واده خو هر وخت کیږي،زرغونه وار په وار جدي کيده،ترڅوخپل پلار او مور ته يې وويل:

چي تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسي بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فيصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،موږ درې سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان یې سپینوی چي تاسو زه ډیره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډیر ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بیخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پایڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هیڅ نه د ي را رسیدلي،نه یې را رسوي .

ما ورته وویل:

موږ تا نه بدنامه وو ،تا موږ بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنیا در خبره سوې ده ، ته نور موږ ته ځان مه سپینوه نو مي څه چي کیسې له هر چا چي مي اوریدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بیامي ورته وویل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کیسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لویږي چي ته به داسي کارونه کوې، موږ ستاسره ظلم نه دی کړی تا له موږ سره ظلم کړی موږ خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زموږ مینه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د میني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د میني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډیر په جال کي بند کړي وي.

بیا احمد ورته وویل:

رښتیا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل یې بیخي نه مني،تا زموږ له ژوند سره لوبي کړي دي ،زموږ مینه یو لوبه درته ښکارید ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ویل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مینه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مینه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا یې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېـــږې خوپه باطن کي....څه درته ووایم.

زرغونې چي زما او احمده څخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هر کاره خبر سوي دي،نو په دې ویلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره یمه او تاسي ته ملامته یمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر یاست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه یمه،یاني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپین ږیری دی هیڅ کار نه سي کولی او مور مي هم سپین سرې ده د خواری کولو او د بل د مزدوری کولو نه ده،نه مي د پلار جایداد سته او نه مي هم د مور کوم جایداد او ستمني سته،نه وروڼـه یا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره یمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډیوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسوای ویلای، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مینه کوم،تیره شپه چي ته راغلی وې، ربښتیا هم زه دهمسایه په کور کي نه وم، له یوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځایه راغلمه ،مور او پلار مي راته وویل چي دی راغلی وو او موږ داسي ورته وویل زه خوشاله سومه چي ته بیرته تللی وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسایه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوی څخه کوې، بیا یې احمد ته وویل:

یوه شپه ته هم نابېره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدی هغه زما د خاله زوی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،مور ټولو درواغ در ته وویل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډیر ژر،ځکه ته ډیر جدي وې نو مور ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وایو چي زمور د ټولو اسدالله خوښ دی او زمور خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پریږ دې او هغسي هم و سول مور چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامیاب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کیسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوبې له هغه څخه هم ټوله کیسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کیسه هم و وایم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکار کوی.مور ډیر بې وسه سوي وو،یوې خواته مو مخ نه گرځیدی حیران وو چي څه وکړو،نومي یوه ورځ پلار دا کلیوالوته وویل:

چي زه ډیرمجبوره او بې وسه سوی یم،که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خیرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جایداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهیچا مرسته ورسره و نه کړه او هریوه به ورته ویل کار څنگه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بیرته نا امیده کورته راغلی،ډیري شپې او ورځي مور وږي اوتږي تیري کړې ، هیچا مو فریاد نه اوریدی،مور ټوله به حیران وو چي څه وکړو،یو څو وخت مي مور دهمسایه گانو د کورکالي پریمنځل او د هغوی ختې یې هم کولې او زمور لپاره به یې یوه گوله ډوډۍ تیاروله،یوه ورځ یي دومره کالي پریمنځلي وه چي بیخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو ورځو پوري له ځایه نسوای ښوریدای،دومره دوا وي مو وربانديي وکړې چي څه پیسې مو درلودې هغه وربانديي ولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چي دروند کار به نه کوې،مور ته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخیر ته پلار مي په بازار کي فقر(خیرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به يې چي هغه ډیري پیسې ټولي کړې نو به سل یا یو نیم سل افغانۍ سوې، یو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کیده،ترڅو ما دا تصمیم و نیوی چي زه هم باید کارو کړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسایګانو د کور کالي او د خټو کار کول شروع کړ، زه نوپيغله وم دا پيغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولای سوای او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوی ،خو چي هرځای به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ویل چي ته خو پېغله يې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو يې غاړي بندیږي تا خو باید ورکړي،ما به له ځان سره ویل چي زموږ څه حال دی په یوه ګوله ډوډۍ پسي حیران یو او دوی څه غواړي ،دوی به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډیره زهیرېدمه،خو موږ ډیر مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به يې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هیڅ هم نه ورته ویل چي تاسو نو زما له حاله څه خبریاست، خو د دوی خبري مي پرځان وړلې،مابه ویل چي دوی راڅخه خفه نسي، نو یوه ورځ د پخوا په شان د همسایګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړی ولاړ دی،ماته يې وویل څومره وځنډېدي زه دڅه وخت راهیسي درته منتظر وم.

زه ډیره وبېرېدمه او ورته و مي ویل چي له مخي مي لیري سه،خوده راته وویل ولي لیري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کاليو پرېمينځلو څخه دي خلاصوم،ما دا گمان
وکی لکه چې رښتيا هم مرسته راسره کوي،ذکات يا خيرات راکوي
نوماته يې وويل چې راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور يوې
خوني ته يې بوتلم چې هلته هيڅوک نه و، ،نو جيب ته يې لاس کی او
لس زره افغانۍ يې را و ايستلې او راته وې ويل چې دومره زياتې پيسې
همېشه درکوم،خو چې زما خبره ومنې.

ماورته وويل:

څه رقم خبره ده.

نو يې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی.کله چې يې دا
راته وويل نو مي پر سترگو توره شپه سوه او و مي ژړل چې ولي داسي
راسره کوې.ته نه شرمېږې چې ماته د دغه کار وايې،له خپلي ښځي او
کوچنيانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني يې درلودی،که
هغه خبرسول نو به بيا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وويل:

چي هغه نوڅه خبريږي.

ماورته وويل:

چي دغه پيسې په خير او ذکات کي راکړه، ډيري دعاوي به
درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کيسه کي نه وو،نفس او شيطان
وربانديي زورکړی وو،ما ډيري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه
لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه
گورې،خوزما هيڅ خبره اثرنه وربانديي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او
خپلي بې کسی ته او بيا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانيوته وکتل،زه
خو نو پيسو ته ډيره مجبوره ومه،نومي ورته وويل چي زه دې ته تياره يم
چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پرتا د لسو زرو افغانيو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته وه وایم چي څنګه پر ما تیر سو ،نه يې زما معصومیت ته وکتله نه يې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي لیوه ته چي په لاس ورغلې وم ،هم هغسي يې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخیرکي يې راته وویل ګوره چي څوک در خبر نسي او هیچا ته و نه وایې.

ماورته وویل چاته به نه وایم خو الله (ج)ته به څه ځواب وایې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ویلو هم پرده ظالم هیڅ اثر نه کوی،نو پیسې يې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چي راغلم،مورمي راته وویل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چي د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چي همسایګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چي مي مور ولیده هغې غریبي هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چي ما خپل عزت د لسو زرو افغانیو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته يې و ویل:

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وایي ته به يې زغمې،ته خو زمالور يې ته باید لویه سینه ولرې،زه په تافخرکوم،چي ستا په شاني لور لرم،ایا بیا ګاونډیانو کوم پیغور درکړی دی؟

ماورته وویل:

چي یا مورکی ! ماته هیچاپیغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پیغور په کیسه کي یمه،نن مي مورکي داسي یوکارکړی دی ،چي بیخي درته ویلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانیو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر یو وږي لیوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غریبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننبان ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به یې و چوي،هغه خو دا پېغور نسي برداشت ولای،دا خبره چي مي ورته وکړه نو بیامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبیخي مهربانه وي پر خپل اولاد یې یوه لحظه درد هم نه پیرزو کیږي،ماته یې وویل:

لوري په دې کي ته څه ملامته یې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چي ټولي لاري بندي سي او یوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به یو کار نه یو کار کوي،ځوک چي مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بیغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخارکوو،چي تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چي مي دا راته وویل نو یې بیا ژوند کولو ته امیدواره کړم او هغه نو یووړځ وه چي راباندي تیره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه ورولي،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ویلي وه راته وویل،نو تر ډیره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پیسې به مي ځني اخیستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا یه را ورسېدلم ، ایا په دې کار کولو کي زما ګناه سته؟

زه نه د میني کولو لایقه یمه نه په زړه کي د چا د میني د ساتلو، زه یوه فـاحـشه ، بـدکاره او بد نصیــبه یمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ایا زه په دې کار کولوکي ملامته یمه؟ په دغه ویلو سره یې په زوره زوره وژړل،کله چي ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وریدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دریو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنياګۍ څخه ډېر په تنګ سومه، چي کاشکي مړ واى دغه حالت خوبه نه راباندي راتلی او نه به مي دا حال ليداى ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوی،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډېر ظلم کړی دی، اوس که تاسي هره سزا را کوی زه يې د سر په سترګو منمه زه ستاسو ګنهګاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلای سئ،ماچي هر کار کړی دی مجبوري راباندي کړی . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دی کړی.تاسي راته و واياست چي که زما پرځای بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي سترګي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينګه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره درته کوم چي تا اول موږ خبر کړي واى، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډېر غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځای کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي خبر کړي وای نو به دغه حالت ته هيڅ کله نه رسيدو، نه به غمونه وه نه به فکرونه او نه به له خپله تقديره ګيله من وو،يوه اوږده ساه يې وکښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډير خفه سو، نو دلاسايي مي ور کوله او ورته ومي ويل خبره خو اوس تر دغه ځايه راغلې هيڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وايه، کوريې ودان اوس چي يې هم په رښتيا خبر کړلو،زه له دې نه نوره هيڅ ګيله نه کوم ،هرڅومره خوارۍ چي د دې له لاسه راباندي تيري سوي دي هغه ټولو ته يې نن ځواب ورکی ،په خپله خوله يې وويل چي د مجبورۍ څخه مي دا کار کوی ،هرڅه يې ومنل چي کړي مي دي ،کنې دا د اوس زمانې نجوني خو بيخي ځانو ته ملائيکي وايي چي مور خو داسي يو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وکی او هرڅه يې و منل له دې وروسته به دواړه د انډيوالۍ او دوستی لاس ور کوو او که چيرې مو کومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره کوو به يې، زه او ته دلته هم بايد ځانونه نيک بختته وګڼو چي ما او تا يې په شرسره اخته نکړو،نه يې ستا طرف کوی او نه يې زما،ايا ما چي کومي خبري درته وکړې صحي دي که ته کوم بل نظرلرې نو راته و يې وايه ؟

احمد راته وويل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دی ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخيري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بيا نه ورسره وينمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده کوي و دي يې کړې زه کار نه په لرم او هره همکاري هم ورسره کومه ، چي دا وايي زه هغسي ورسره کوم ،نور نوڅه ورسره وکړم؟

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چي تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ماته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چي تاسي په ما نور څوک خبر نه کی،په حقيقت کي څومره بده خبره ده چي بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر څوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو موږ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيچانه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چي له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه موږ څوک له دې رازه خبروو،که کوم څوک له موږ څخه خبر سي دا هم زموږ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) درکړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

موږ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چي بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چي هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چي د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چي په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ کیږي،لکه پیسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هیڅ ډول نه سم ادا کولای.

ما ورته وویل:

چې رښتیا هم داسې خو ده زه بیا له تا نه ډیر خوشاله یم ،که تا ما ته خپله کیسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبریدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چې په زرغونې پسې پوښتــنـې وکړم او زه او ته دواړه نیک بخته یو چې دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وویل:

دا راته و وایه چې ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې یې؟ ورته راځې؟ مینه ورسره کوې؟ نه یې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ما ورته وویل:

پاکه مینه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د مینې په سترګه بیا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت رایاده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندې کوم یوازې یې نو چیرې پرېږدم ، خو ته دا راته و وایه خپلو انډیوالانو ته څه وایې هغه خو هم ورته خواشینې دې هغه به څنګه راضي کړې،چې مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وویل:

هغوی ته مې پلان جوړ کړی دی، چې ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره یوځای وو، نو مو زرغونې ته وویل چه په موږ کي کوم یو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کئ او د خاله زوی يې ماته خپلې ټولي پيسې راکړې کومي چي ماورکړي وې، د خاله زوی يې ډير ښايسته ، تعليم يافته او پيسه داره ځوان وو،مور دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالی ور وبخښله،ځکه تر مور ډيره مينه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له مور نه زياته مينه د خاله د زوی سره کوله، که مي انډيوالانو نه راسره منل نو به بيا تا ور ښيم چي له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسي ورته و وايې لکه ما چي ورته ويلې وي.

ما ورته وويل:

اوس د درواغو شاهيدي هم راباندي وايې.

احمد راته وويل:

چي څنګه يې کوې په جنګ او مينه کي هر څه جايز دي،خير دی زما لپاره دا يوه ناحقه شاهيدي هم و وايه، ځکه که هغوی خبر سول چي داسي کيسه ده او دوی پريښودل نو د ټول عمرلپاره به راڅخه خوابدي سي او بيا به راباندي خاندي او پيغور به راکوي چي ده خو هم مينه کول.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډير اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه يې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چي دا دوستي په وروګلوي بدله کړو دا دی د وروږګلوی لاس مي درته نيولی،غواړم چي زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د وروږګلوی لاس راکی ،مور خپل لاسونه لا نه وه سره ايله کړي، چي زرغونه له چايو سره راغله او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چي د لاسونو زور سره معلوموی؟

مونږ ورته وویل:

چي یا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د وروږګلوی لاسونه مو سره ورکړل.

زرغونې وویل:

دا خو ډیر ښه کار و سو،زه هم دربانديي خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زیري کې به چاي درکړم.

احمدورته وویل:

په چایو غاړه راباسې.

ماورته وویل:

د زرغونې خو جلا چای وي ،هر څوک خو داسي چای نسي پخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چای رواچولې او راته و یې ویل:

تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره یو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟

ماورته وویل:

چي دا خو ستا د میني زور وو ،چي موږ یې سره یوځای کړو او تر تا پوري یې دلته را وستو او دښمني یې په وروږګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.

احمد هم ورته وویل:

چي رښتیا هم ما خو پر تا سر ایښی وو ،ما به دا ویل چي که زرغونه زما څخه پر ته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کېږم ، که اعدامېږم او که له وطنه ورکېږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چي هیله مي درلودله چي ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پیرزو کېدي،خو هغه خوبونه مي رښتیا نه سول چي درته لیدلي مي وه،خیر هر څه په اوبو لاهو سول، اوس یو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکیه سي ،ځکه نن مي اخیري شپه ده درسره ،بیا نه راځمه او نه بیا درسره وینم .

زرغونې ورته وویل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به یواځي هیڅکله هم نه پرېږدې، که په هفته کي نسې راتلای نو په میاشت کي خو یوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وویل:

فکر نه کوم چي بیا به درته راسم،نو یې د یو څو دقیقو لپاره زرغونه په غېږ کي ټینګه ونیول.

وروسته یې ورته وویل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هیڅ پروا نه کوي ، شکر خدایه(ج)چي خپله مینه مي په خپله سینه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به یې هم په خپله سینه کي ساتم.

وروسته یې زرغونې ته وویل:

ماته ځای را واچوه زه بیدېږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بیده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وویل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و یې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بیده سو،ته خو بیخي نسې راڅخه بیدېدلای.

ما ورته وویل:

خوب راغی له خوب سره خو نه کیږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.

زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.

ما ورته وویل:

چي ته هم دلته پرېوزه .

زرغونې وویل:

که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.

ماورته وویل:

ښه نو یو کیسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.

زرغونې راته وویل:

احمد خو بیا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به یواځي نه پریږدې ،په هفته کي یا په میاشت کي خو باید راسې.

ما ورته وویل:

زه دي یواځي هیڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باندار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تیره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و یې ویل:

تر اوسه نه یاست بیده سوي؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چي همدا اوس راکښېنستو.
احمد راته وویل:
ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته یې وویل:
زه نو درڅخه ځمه ما ته اجازه راکړه.
زرغونې ورته وویل:
چای خو وڅښه بیا ولاړ سه.
احمد بهانه ورته وکړه ،چي نن مي له انډیوالانوسره وعده کړې ده ،چي چای به په دوکان کي یو ځای سره څښو،په همدې خاطر ځمه کنې ستا چای خو په میلون ارزي ،نو همدا یې ورته وویل او ولاړی.
زرغونې ما ته وویل:
زه ځمه چای تیاروم خو چي ته ولاړ نه سې ..
ما هم ورته وویل:
چي زه نه ځمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه ځمه،چي ته خوشاله .
زرغونه وویل:
خوشاله یم چي پاته سې،زه ځمه دستي چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسي، مور او پلار یې راغلل او زما څخه یې د احمد پوښتنه وکړه، چي احمدڅه سو خوابدی سو چي تللی دی؟
ماورته وویل:
چي یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې مور ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه یې خبر کړو، ما چي دا کیسه نظر جان اکا اوښځي ته یې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ ږغ یې نه وکړی او نه یې بله پوښتنه کړې ده. ما نظر جان اکا ته وویل:
چي تاسي دومره مجبوره واست نو به مو موږ پخوا لا خبرولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې مورږ تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،مورږ ته به چې زرغونې هرڅه وویله مورږ به هماغسې کول او مورږ ته به یې ویل چې زه یې بیا خپله خبروم ،تاسې یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو مورږ په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چې که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو مورږ به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چې زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چې پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک در کوي، مورږ نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چې زمورږ پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چې په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ور کړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چې په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګېډه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پریږدي ،نو چې مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چي یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چې له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کي ور ولوېدمه ماورته وویل:

چي یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،مور، په همدې خبرو اخته وو چې زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځني رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چې څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کورکي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځې و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسره ووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډېر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وويل چي بيا يې هيڅ نه يادوم، له هغې شپې راهيسته مي بيا د هغې نوم هم پر خوله نه دی اخيستی ،ښه اوس يې ته مه رايادوه.

بيا يې وويل:

نوې واوره.

ما ورته وويل:

لکه چي نوی زيری دی ژر يې راته ووايه.

احمدراته وويل:

ربښتيا هم چي نوی زيری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د کوزدې له پاره ځای پيداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر يې چي سبا شپې ته د ملګرو سره ورسې ګوره چي پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي بايد ته هم ګډون وکړې.

ما ورته وويل:

چي دا خو بيخي ډير ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ويلي هم نه وای زه درتلم.

احمد راته وويل:

چي که که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وويل:

ربښتيا وايي، وبه يې کړم خو زما څخه تا وار له مخه کی،خير خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چي اوس دي لا درمبارک وي.

احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دي ودان خدای دي (ج) ستا بخت هم خلاص کړي،خدای(ج) دي ستا په زړه یو ښه ځای په نصیب کړه.

ماورته وویل:

رښتیا هم چي د نصیب خبري دي،خوپه دې کي موګـټه سوه چي زرغونه مو په نصیب نه سوه.

احمد راته وویل:

رښتیا هم کوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصیب ګڼلی وو هغه مي نصیب نسو او په خیر راته تمام سو،خیر پخواني یادونه به هیرو و.

ما ورته وویل:

داهم د الله(ج)یو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه یې و ساتلو، ته اوس دا راته و وایه څه شي ته ضرورت سته،چي زه یې سره برابر کړم.

احمد راته وویل:

هیڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده ورکړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستی او له دوکانه یې را و وتلم،سیده راغلم د یو ګل فروش دوکان ته،یوه دانه ښایسته د غاړي ګل مي د احمد د کوزدې د مبارکی لپاره او هم یوه کڅوړه چاکلیټ واخیستل او کورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځیګر ورغلمه د احمد کور ته،هلته مي احمد ولیدی د دوهم ځل لپاره مي بیا مبارکي ورکړه او ګل مي هم په غاړه کي ور واچوی، چاکلیټ مي ورباندي وپاشل،بیا مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدایه(ج) همیشه خوشاله ژوند درته غواړم.

احمد هم مننه راځخه وکړه،په رښتیا هم چي ډېره ښه میله یې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښایسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ یې هم ټولو میلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چي مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ویل یې چي د مرستي خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چي توبه ، وروسته له ډوډۍ هم میله تازه وه،ډېر سات مي تیر سو او د شپې ناوخته و چي له احمد ځخه مي د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وویل:

خدای(ج) دي ستا د کوزدې شپه هم راباندي وویني، چي هرڅومره ژر کیږي ته هم بایدکوزده وکړې ،د راتګه دي مننه،ډېر خوشاله سوم چي راغلې .

ما ورته وویل:

چي یار هغه وي چي په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګین وي، ته خو زما ورور یې ولي به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر ځلورو ورځو مي بیا حال نه وو باندي،یوه ورځ بیا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مي له احمد ځخه د کوزدې په باره کي پوښتنه وکړه چي څه حال دي دی.خوشاله یې ؟

احمد راته وویل:

ډېر خوشاله یم او ډېرښه احساسوم ،له خدایه(ج) راضي یم خدای(ج) دي هر ځوان ته داسي ژوند ور په نصیب کړي،تر اوسه مي واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چي په کالو کي نه ځایږم، ښه ته دا راته و وایه ته ولي کوزده نه کوې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانوته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج)له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښــښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښــښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راځخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو اندېوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چي ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره ویل:

چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د لیونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځوانۍ وخت دی،نو یو فارسي بیت رایاد سو هغه چي وایي:

لذت زنـدگی یازن بـود یا دنـدان
اگراین دونبوددنیـا سـرت زنـدان

له خپلي مور څخه ډیر خوشاله سوم چي ماته یې دا وویل چي که تا خپله یو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وایه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا یو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله یې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بیا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم یې وي چي فقط واده ورته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور یې د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي یا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالۍ په نظر کي و نیسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مورته وویل:

صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته وویل:

چي ماښام حتماً راته و وایه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بیا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي یو رقم وام پیداسي او وایم کیدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حیران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چي خپله د خاله لور مي خوښه کړه ځکه د هغې
خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مي ځان ته انتخاب کړه ،چي
مور ته به وایم چي فرزانه مي خوښه ده ، ځکه چي هر څوک باید د
خوښي ځای و کړي،په دې خاطر چي بیا نه بدلیږي نه خرڅیږی او نه چا
ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا
درته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا درباندي دوږخ
سوه،مابښام مي مور بیا پوښتنه راڅخه وکړه چي کوم ځای دي انتخاب
کی؟

ما ورته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډېري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښيې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کاريې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښي ویلي ورسره هوکړې يې وه ،نو يې زما ستن اوتار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي يې راکړه ،کله چي دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چي بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوتر تا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډېر نیک بختـه يې چي داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نيک بخته يم خو له ما نه به بل بد بخته نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مينه همداسي په نصيب سوې واۍ،نو به زه هغه وخت نيک بخته وم ،دوی ته نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سيده د احمد دوکان ته ،هغه مي خبر کی چي زما نصيب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وويل هغه دستي يوه خلطه چاکليټ راباندي وپاشل مبارکي يې راکړه او بې حده ډير خوشاله سو،بيا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وويل:

بيخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډيره خوشاله سوه او راته و يې ويل:

ښه سو چي ستا سو نصيبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه يم .

ما ورته وويل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ويلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصيب خلاص سوی وای،ستا په اميد به دواړه ناست وو.

زرغونې وويل:

رښتياهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړي واست.

ماورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،ماښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي که درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده څوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شکي نه ده چي پر چا شک و کړي، چي هر څومره ډيری ښځې وي هغه خوشاليږي او نه د چا پوښتنه کوي چي چا خبره کړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبور کړه چي که رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له کوره راغلم کورته،کور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مبارکي راکړه او د ماښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوی،ماښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملگرو سره راغلی وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملگرو کوم چي مبارکي نه وه راکړې هغو هم مبارکي راکول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د تللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راکه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دی سهار به ولاړ سې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دی چي کورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه ورکړه او دوی ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري یواځي ومه،بیا یې کور ته ور و غوښتمه چي راسه،کور ته ورغلمه ګوته یې را سره کړه او اجازه یې راکړه چي اوس خلاص یې او هر ځای چي دي زړه غواړي تللای سي .زه هم ډیرسترړي سوی وم نو د خوب لپاره مي ځای برابر کئ او بیده سوم. سهار ناوخته وو چي مور مي راکښېنولم او راته وویل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بیده یې .

ما ورته وویل:

په زومانو کي خو فرق وي.

بیا یې پوښتنه راڅخه وکړه ډیر خوشاله معلومېږې په ربښتیا هم خوشاله یې ؟

ماورته وویل:

ولي به نه یم خوشاله، ستا خورزه مي په نصیب سوه.دا د خوشالۍ ځای نه دی.

بیا یې راته وویل:

مازي ما خوشاله کوې خیر اوس کښېنه چای مي در ته تیاري کړي.

ما ورته وویل:

موري ستا له حقه به څه کوم،زه هم راکښېنستمه چای مي په کور کي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چي زه به کوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره لیدل،هغه یو زړه شریکه د ښه خوی او ښه کردار خاوند وو،بیخي مي مینه ورسره پیدا سوه ،دوکان ته یې ورغلمه دی هم په دوکان کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو،ستړې مسې مو سره وکړه او بيا يې مبارکي راکړه ،ما هم مننه ځني وکړه، بيا يې راته وويل:

انډيوالان مي غواړي چي مزاري شريفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د ميلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چيري چي ځی زه در ته اماده يم،نو سبا له خيره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچيري وخت لرې ښه سات به مو تيرسي.

ماور ته وويل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډير کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وويل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه يې ،نو موږ،هم نور نه در ته ټينګيږو.

نو مي له احمد او انډيوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خير ولاړ سی، خو هلته به ډيري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري يې په دا سهار روان سول د مزاري شريف پر لور ، پوره اته ورځي ووتلې چي ما په دوی هيڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډير په تلوار وټکېده، زه ور ولاړ سوم چي خدايه(ج) خير،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډير وارخطا وو او د مخ رنګ يې تغير کړی وو ، ستړې مسې مي ورسره وکړه چي خير خوبه وي ولي داسي وارخطا يې؟ څه کيسه ده څه پيښ سوې ده ؟

احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .
ما ورته وويل:
اوس مي په خبر کړه .
احمد راته وويل:
سمع الله په حق رسيدلی دی .
زه ډېر وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟
احمد وويل:
اوس يې د ويلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس يې بايد د فن(ښخ)کړو او د پټېدو غم يې و خورو.
زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پايي باندي پروت دی،سپينه روجايي باندي هواره ده، روجايي مي د سمع الله د مخه ايسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډېره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټينګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) يو سپين ږيری امام وو،زما پر اوږه يې لاس کښېښوی او راته و يې ويل:
ځوانه !چي خدای(ج) په تقدير کي څه ليکلي وي هغه به کيږي ،هيڅ څوک يې په اراده کي تغير نسي را وستلای او نه يې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وايه او د ده اروا ته يې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هيڅوک ژوندي نه پاته کيږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وايي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، يو په يو قوم پسي بد ويل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چي رښتیا هم مرګ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي يې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هدیرې ته،په هدیره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بیا ما احمد او ملګري يې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډیر ستړي او غمو ځپلي وه ،لومړی بیده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بیا راکښېنستل، بیا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کیسه راته وکړه څنګه په حق ورسیدی؟

احمد غریب راته وویل:

کله چي مو له دې ځایه حرکت وکی ،ترهغه ځایه مو ډیر سات تیر وو او ډیر خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځایونه او تاریخي ابدات مو تر هغه ځایه لیدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بیخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصیتونو زیارت مو هم وکئ، بیخي ډیر سات مو تیر سو،کله چي مو بیرته د کور پر خوا حرکت را و کی، تر سالنګه په ښه خوشالي را و رسید و،تر دریو تونلونو لا را تیر سوو،هلته هوا ډیره سړه وه واوره اوریده او ډیره پرته هم وه سړکونه هم یخ سوي وه، د موټرانو بیروبار ډیر و. څلورم تونل ته چي را و رسیدو،موټران په کتار ولاړ دي،بیخي ترافیک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنګ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وویل:

چي چیري مه څه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بیا به سره پیداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وويل:

نفس مي بيخي تنګ سو، زه ځمه ګورمه چي ولي لاره بنده ده بيرته دستي راځم،دا يې مور ته وويل او ولاړى ،تر يوه ساعت لا ډير وخت تير سو،چي د سمع الله درک معلوم نسو،مور ټول ډير وارخطا سوو چي ولي دومره وځنډېدی،اخير ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چي زه به پسي ور سم ،هغوی راته وويل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماورته وويل:

يا زه نه ځنډېږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډيره ځايه راغلم،ګورم چي ډير خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له يوه نه مي پوښتنه وکړه چي دا څه کيسه ده چي دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وويل:

واوره را ښويدلې ده،لاري يې بندي کړي دي او ډير خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چي لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را و باسي .

ما ته چي يې د واوري د ښويدو وويل زړه مي په زوره زوره و دربېدی،ماويل داسي نه وي چي سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چي مي يوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په ستر ګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چي دا مړي يې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رايستل. درې مړي چي مو را و ايستل څلورم چي مونيمی را و ايستی،خپله سمع الله دی ما چي سمع الله و ليدی نور په ځان نه يم پوهيدلی چي څه په را و سوه ،يو وخت وو چي پر سد راغلم خلکو لا لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده خلاصه کړې او سمع الله یې له واوري ځخه را کښلی وو او یو ګوښه ځای یې ایښی وو یو چا پټو هم وربانديي اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حیران پاته سوم چي دا څه و سول،نو مي سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مي وویل چي سمع الله خوتر واوري لاندي سوی او مړ سوی دی ،راځی چي را یې وړو، ټولو راباندي وخندل چي مسخرې کوې ،یو هم له موټره نه راکښته کیدی،زما خبري درواغ ورښکاره کېدې ډیره خوامي هم ورته شنه کېده. بیا مي ورته وویل چي رښتیا درته وایم ،هغه تر واوره لاندي سوی دی ،راځی چي را یې وړو، نور هم ډیر مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ایستی ،راځی چي هغه راوړو،ما چي دوی ته دا وویل، نو بیا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چي سمع الله ولیدی داسي سول لکه یو چا چي ټک وربانديي کړی وي حیران پاته سول ،ما ورته وویل:

حیران مه پاته کېږی ،ژر یې در واخلی چي موټر ته یې و رسوو،بیا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سیټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښي کښېښودی، اوس نو د لاري د خلاصیدو انتظار یو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بیا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر یوولسونیمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډیرناوخته وو،په دې خاطر د شپې یوولس نیمي بجې ډیرناوخته وي ، موږ نو یوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه څښلي وه اشتهاه نو د کمه وه په دا وخت کي،د خوابدۍ له خاطره هیڅ شئ خوند نه کوي،بیخي مو لوږه هیره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مي وړپام سو،چي دی غریب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مي وویل ته چي هر ځای ډوډۍ خورې و یې خوره یا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کيږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټروان هم يو هوټل ته ودريدې خپله ډوډي يې و خوړله او بيا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نيمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک يې و درولو،پوليسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ويل يې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وويل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستيه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وايي ،کورونه مو ډير ليري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسيږو ،نو پو ليسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي در ته پيښ سو،مسئوليت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بيا مو له هغه ځايه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډير ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي يې له سمع الله خبر سو، نو وير وربانديي ګډ سو، ټول کوريې په ژړا سو،موږ يې ژړا نسوای زغملای نو له کوره يې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځايه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کيسه وه او داسي پيښه راته و سوه.

زما هم ډيره خوا وربانديي بده سوه ،رښتيا هم چي د ګور شپه نه پر کور کيږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بيا په هيڅ وجه نه پاته کيږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځايونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وينو،دوی هم بيده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځيګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وويل چي ولاړ به سو د سمع الله زيارت به وکړو،د سمع الله ورونه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چي ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروڼو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړ کړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل:چي زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چي زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماورته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کیـږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چي راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چي څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښېنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوان ورباندي وکښی کوم چي مور ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چي دنیا څومره بې وفا ده، مور خو ټوله باندي خطایو او وایو چي دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ سره یې وفا نه ده کړې او نه یې کوي او نه یې پر چا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکین ته، که څوک ښه کوي نو د اخیرت لپاره دي ښه کوي،ځکه دنیا خو د هیچا هیڅ شي ته نه ګوري او نه یې پر چا زړه سوځي .

ما ورته وویل:

ته خوربښتیا وایې هر څوک چې په دنیا کې ښه کوي نو د اخیرت غم دي خوري،ځکه بیا په اخیرت کې چا ته نه پیسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چې په درد چاته خوړل کیږي ،هغه د چا ښه عمل دی، وروسته بیا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چې را و رسېدم ګورم چې شین خالی خاله هم راغلې ده ،سترې مسې مي ورسره وکړه،هغې پوښتنه راڅخه وکړه چې چیري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کیسه سر ترپایه ټوله ورته وکړه.

شین خالی خاله راته و ویل:

خدای(ج) دي ټول مسلمانان و بخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجمیل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپین سري یا سپن ږیري مړه سي خو د چابه دومره خوا نه ورباندي بدیده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسیږي ،د شین خالی خاله هم خوا وربا ندي بده سوه،دا یې هم راته و ویل چې نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډیره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه یې راڅخه وکړه ،چې که هرځای وي ډیر ضرور مي په کار دی که دي را پیدا کی ،نو زه نه سوم پوه چې څه به یې کولې،د خندا په ډول یې راته و ویل چې مینه مو لکه چې نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولې دې نه کوله ،هغه خوستاوږ وه او بیا دې پرېښوده ولې؟

ما ورته وخندل چې یا هغسې نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه یې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کې دا تشویش راته پیدا سو،چې ضرور یوه کیسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم.ګورم چې په کورکې یې یوازې د زرغونې مورده.د هغې څخه مې پوښتنه وکړه ،چې خیر خو به وي چې زرغونه په ماپسې راغلې وه،او اوس چېرې ده؟

د زرغونې مور راته و ویل چې د زرغونې پلار تیر ماښام ډېر سخت په تکلیف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پورې سیرومان او پیچکارې ورچالنه وې،تر اوسه پورې یې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ویښې ناستې وو،سهار زرغونه په تا پسې درغله تر څو چې ته دلته په روغتون کې ورسره پاته سې، موږ ډېر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندې پوهیدو، ښه سو چې ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چې ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کې دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځایه راغلم روغتون ته ،دوی مې په روغتون کې پیدا کړل،نظرجان اکا مې هلته ولیدی دومره په تکلیف وو چې بیخي زما زړه باندې کباب سو،سیرومان ورته چالان وه اکسیجن یې هم ورکړی وو،خبرې یې نسوای کولای بیسده پروت وو،له زرغونې مې پوښتنه وکړه ،چې څه مریضي ورته پیښه سوه؟

زرغونې راته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکې له ډوډۍ يې هم ساه بنده بنده کېده او پر سينه يې لاس نيوی،ما اوبه ورته را وا خيستې ،اوبه يې و څښلې يو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بيا ډېر په عذاب سو ،بيخي يې ساه نسوای اخيستلای او پر زړه يې لاس ايښی وو،دا يې ويل چې زړه مې زړه مي،ما دا ګمان وکړ چې مړ سو ډېره وارخطاء سومه،په هغه نيمه شپه کې مې روغتون ته راروستی، ستاسو کره نسوای در تللای چې خبر کړی مې وای، اوس يې د ماښام راهستې نه خبره کړې ده او نه يې څه ويلي دي،په دغه خيال دی لکه وينې چې يې.

ماورته و ويل:

خدای(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کې يو ډاکټر راغی،يوه نسخه يې ليکلې وه چې دا دوا ته ضرورت دی ورته راپې وړی،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مې هغه دوا ورته راوړل کومه چې ډاکټر راته په نسخه کې ليکلې وه،هغه دواپې ورکړه خوهيڅ فايده يې نه ورته رسيده،تر څو چې ډاکټرانو راته و ويل چې علاج يې نه کيږي ،که يې هر ځای ته يو سی،د ژوند اخيري شـپې يې دي ،تر څلورو ورځو پوري بيچاره نظرجان اکا ډېر په تکليف تيري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو يې ساه وخته او د ژوند اخيري شپه يې سوه ،زرغونې ژړاوي وربانديې شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاسايې ورکوله،مګر هغې يې پر خبرو هيڅ غوږ هم نه نيوی،ځکه پلار يې د هغې له پاره يو لوی غر وو او دې به دا ويل کاشکې يې زه پر ځای مړه سوې وای.

ماورته و ويل:

ته اوس ژړا پرېږده ،درځه چې کورته يې يوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوی او د زرغونې ترکوره يې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل كور وكړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راووړه ،په ټولو مسجدو كي مو اعلانونه وكړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر كی،چي نظرجان اكا وفات سوی دی.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوی وو،لمونځ مو وركی، او وروسته مو خاورو ته و سپاری،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې كورته او له دوی سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس كی ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وكښلې ماته يې راكړې چي دا وركړه ،خو زه نه سم درسره تللای.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې كورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو كي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوی هم نه دی،ور برغ مي كړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام كيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا ورږغ كړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آآ! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو كي وركه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهيږم ،چه په كوم چورت كي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهيږم ،چي خدای(ج) مي له سره څخه اسمان ليري كی،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره ګرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته و ویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښني و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به درباندي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چورتونو څخه لاس واخله،مرګ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي،که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرګ ګرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرګ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هګی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتونه دي پرایښي ،چي و ژاړي یا غم زورورباندي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسي و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځي ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس مو ږ يواځې پرېږده،ته به تر څو پوري راسره په تکليف يې،ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چې دي راسره تير کی لا دي کور ودان،خدای(ج) دي خير درکړي.

ماورته و ويل:

تاسو زه څنګه يواځې پريښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هيڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هيڅ غم مه کوی.

بيا زرغونې راته و ويل:

مور مي رښتيا وايي،اوس هم ډير راسره سرګردانه سوې،ستا دا احسان به زه ټول عمر در ادا نه کړم .

ماورته و ويل:

دا خبري خو مه کوه،څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده،چي په هر مشکل کي درسره ولاړ يم.

زرغونې و ويل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي،ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هيرنکړم.

ما ورته و ويل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي،ښه نو چي تاسو راته واياست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره يې را و وتلم،پوره لس دوولس شپې و سوې چي نه وم ورغلی، نويوه ورځ مي ځان بيکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته و ويل :

چيري يې د انځر ګله،بيخي ورک ورک يې،مو ږ خو دي هير کړي يو.

ما ورته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم چي ډیر درته ملامت یم، وار مي نه جوړیدی چي درته راسم یو کارنه یو کاربه راته پیدا سو،ډیره بخښنه غواړم.

زرغونې و ویل:

هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم دیغ سوي وو،بیخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه یوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ویل:چي موږ پر دې حال یو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.

هغوی ویل:تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په یوه هفته کي بیر ته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبر دي،چي ما څه نه دي کړي.

ما ورته و ویل:چي تا هیڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تیرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تیر سو هغه هیر سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبریږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به یې نه ورسره منې او نه زه دا کیسه چاته کوم او نه یې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هیچا ته به نه وایې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګیدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغې مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم یوائې یې او مور دي هم یوائي ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تیریږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له یوائیتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله یې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښایست درکړی ،چې لیوني به هم درته ځاریږي،هیڅکله به څوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به یې مني ، بیامي د زرغونې مورته هم و ویل:چې ته ورته و وایه چې په دې کار راضي سي.

مور یې هم ورته و ویل:دا چې دوی هم درسره همکاري کوي او درباندې خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالیږم چې ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه یم درسره،یوه ورځ نه یوه ورځ به مړه یم،بیا به بیخي یواځې سې او د کمک لپاره به څوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا همیشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بیا ورته احساساتي سوه ،چې که دې دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شیدې نه دربخښم.

زرغونې چې د مور دا جدي حالت ولیدی، نو یې ورته و ویل:زه دې ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دې و درېږم موري،ستا هره فیصله ماته منظور او قبول ده، که مې ټول عمر په سره اور هم تیر سي ،زه یې ستا له وجې قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کیدو خبره ده، که ته راته و وایې چې ځان سره اورته واچوه،زه یې د سر په سترګو منم او اورته لویږم،بلکُل زما ستا فیصله قبوله ده،زما اختیار ستا وو او ستا دی.

ما چې د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا وریدې ډیر خوشاله سوم،چې د مور او زما خبره یې و منله،نو مې د زرغونې مور ته و ویل:چې مرکه بیا څه وخت راځي؟

هغې راته و ویل:

چې کیدای سي په دا یوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وويل:

چي تاته يې کور معلوم دی؟ .

هغې راته وويل:

هو کور يې رامعلوم دی .

ما ورته وويل:

د پخوانيو خلکو متل دی ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر څونه چي دا کار ژر سره رسيږي دغومره بهتر دی،نو مي د زرغونې مور ور وا ستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي موږ دوستي درسره کوو ،نو هغه غريبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه يواځي سره پاته سولو،ورته ويل مي :چي که دا دوستي سره و رسېده ډير به ښه سي او زه به ډير درڅخه خوشاله سم،دا به دي پر ما يو لوی احسان وي.

زرغونې راته وويل:

که داسي وي نو احسان به مي نه هيروې.

ماورته وويل:

بيخي يې نه هېروم،تر دريو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري کولاې او مور يې هم راغله ،ماته يې تبريکي راکړه،چي کار سره و رسېدی او زموږ دوستي يې قبوله کړه،صبا ته له خيره سره راځي ستن او تار وړي.

زه ډير خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته و ويل:

دا چي پر مادي دا زيری و کی،نو د ستن او تار ټول مصرف زه کوم هغه هم ستا د زيري په بدل کي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شيان کوم چي ضروری وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تيار کړی ترڅو چي مو دوستان راځي ،بيا مي له دوی څخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستى او ورته و مي ويل چي زه بيا سبا راځمه،راغلمه كور ته او د سبا په انتظار وم ،په رښتيا هم چي دا شپه له خوشالى څخه راباندي اوږده سوه ،سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړى مي د زرغونې مور وليده چي ډيره خوشاله مالوميده،پوښتنه مي ځني وكړه،چي كار سره و رسېدى؟

هغې راته و ويل:

چي هو كار په خير سره و رسېدى، ستن او تار يې يو وړل،كله چي يې دا خبره راته وكړه نو بيخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته و ويل:

چي ښه سو دا كار هم سره و رسېدى،چيري ده زرغونه؟

هغې راته و ويل:په خپله خونه كي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته كتلاى نسواى،نو مي ورته و ويل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،كله نا كله شرم هم د خوشالى سبب ګرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مباركي چي مي وركړه،نو مي د اخيري ځل لپاره په غيږ كي ټينګه و نيول او ورته و مي ويل:

چي زما خبري په ياد لره،پخوانى كيسې له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالى،سوكالى او نيكمرغى ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۰۱-۰۳-۱۳۸٦

پاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library